

ת"פ 54867/12/18 - מדינת ישראל נגד שלום דהן, סעיד אבו צולב, אמין שלבי, וואליד עטאונה, עלי אבו סולב, סאמי אבו סולב, קאיד אלעטאונה

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 54867-12-18 מדינת ישראל נ' דהן ואח'
ת"פ 34904-12-18 מדינת ישראל נ' נאסר ואח'
ת"פ 47910-12-17 מדינת ישראל נ' אבו צולב
ת"פ 50427-12-18 מדינת ישראל נ' שלבי

בפני כבוד השופט עמית מיכלס
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. שלום דהן
2. סעיד אבו צולב
3. אמין שלבי
4. וואליד עטאונה
5. עלי אבו סולב
6. סאמי אבו סולב
7. קאיד אלעטאונה
8. קאיד אלעטאונה

הנאשמים

ב"כ המאשימה: עו"ד איתי שמואלי ועו"ד שירן קון יגר, יחידת תביעות לה"ב 433

ב"כ נאשמים 1, 2 ו-6: עו"ד שאדי נטור

ב"כ נאשם 3: עו"ד אסף שלם

ב"כ נאשם 4: עו"ד מנשה סלטון

ב"כ נאשם 5: עו"ד שוש חיון ועו"ד איזבל פוקס ואזנה

ב"כ נאשם 8: עו"ד צבי אבנון

גזר דין נאשמים 1-6 ו-8

רקע, העבירות ועובדות כתב האישום

1. הנאשמים הורשעו על יסוד הודאתם במסגרת הסדר דיוני שכלל את תיקון כתב האישום המרכזי, בעבירות
עמוד 1

2. בטרם נצלול לעבירות ולעובדות כתב האישום, אעיר שתי הערות: האחת, מאחר שהעובדות בהן הורשעו נאשמים 7 ו-8 בת"פ 34904-12-18 הן חלק מאישום מספר 1 בת"פ 54867-12-18 בעניינם של נאשמים 1-6, ידונו האישומים ויתוארו במאוחד. השנייה, מאחר שנאשם 7 הופנה לשירות המבחן ומכאן שטרם נשמעו טיעונים לעונש בעניינו, ברי שגזר הדין אינו מתייחס אליו. ואולם, בשים לב למעשים המיוחסים לנאשם 7, הקשורים ליתר הנאשמים, יפורט במסגרת גזר הדין גם חלקו, בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה.

3. ת"פ 34904-12-18 + 54867-12-18

העבירות בהן הורשע כל אחד מנאשמים 1,2,4,5:

שלוש עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 499 (א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק);

שתי עבירות של התפרצות לבניין שאינו דירה וביצוע עבירות גניבה או פשע בצוותא, לפי סעיפים 407 (ב) ו-29 (א) לחוק;

פריצה לבניין שאינו דירה בצוותא, לפי סעיפים 407 ו-29 (א) לחוק;

שלוש עבירות של היזק לרכוש במזיד בצוותא, לפי סעיפים 452 ו-29 (א) לחוק;

החזקת מכשירי פריצה בצוותא, לפי סעיפים 409 ו-29 (א) לחוק;

שתי עבירות של הצבת מכשיר למטרת האזנת סתר בצוותא חדא, לפי סעיפים 2 (ג) לחוק האזנת סתר, תשל"ט-1979 ו-29 (א) לחוק.

העבירות בהן הורשע נאשם 3:

שתי עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 499 (א)(1) לחוק;

התפרצות לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה או פשע בצוותא, לפי סעיפים 407 (ב) ו-29 (א) לחוק;

פריצה לבניין שאינו דירה בצוותא, לפי סעיפים 407 (א) ו-29 (א) לחוק;

שתי עבירות של היזק לרכוש במזיד בצוותא, לפי סעיפים 452 ו-29 (א) לחוק;

החזקת מכשירי פריצה בצוותא, לפי סעיפים 409 ו-29 (א) לחוק.

נאשמים 1, 3 ו-5 הורשעו בנוסף בעבירה של **שינוי זהות של רכב או של חלק של רכב בצוותא**, לפי סעיפים 413 ט

ו-29(א) לחוק.

העבירות בהן הורשע נאשם 6:

שתי עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק;

התפרצות לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה או פשע בצוותא, לפי סעיפים 407(ב) ו-29(א) לחוק;

שתי עבירות של היזק לרכוש במזיד בצוותא, עבירה לפי סעיפים 452 ו-29(א) לחוק;

פריצה לבניין שאינו דירה בצוותא, עבירה לפי סעיפים 407 ו-29(א) לחוק;

הצבת מכשיר למטרת האזנת סתר בצוותא חדא, לפי סעיפים 2(ג) לחוק האזנת סתר, תשל"ט-1979 ו-29(א) לחוק.

העבירות בהן הורשע נאשם 7:

קשירת קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק;

סיוע להתפרצות לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה או פשע בצוותא חדא, לפי סעיפים 407(ב), 29(א) ו-31 לחוק;

היזק לרכוש במזיד בצוותא, לפי סעיפים 452 ו-29(א) לחוק;

החזקת מכשירי פריצה בצוותא, לפי סעיפים 409 ו-29(א) לחוק;

זיוף סימני זיהוי של רכב, לפי סעיף 413ט לחוק.

העבירות בהן הורשע נאשם 8:

קשירת קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק;

התפרצות לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה או פשע בצוותא, לפי סעיפים 407(ב) ו-29(א) לחוק;

היזק לרכוש במזיד בצוותא, לפי סעיפים 452 ו-29(א) לחוק;

החזקת מכשירי פריצה בצוותא, לפי סעיפים 409 ו-29(א) לחוק.

4. נאשם 2 צירף לתיק זה את ת"פ 47910-12-17 של בית משפט השלום באשקלון (להלן: תיק אשקלון), במסגרתו הורשע בעבירות הבאות:

סיוע לפריצה לבניין שאינו דירה או בית תפילה, עבירה לפי סעיפים 407(א) ו-31 לחוק;

היזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק;

גניבה, לפי סעיף 384 לחוק;

הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק.

5. נאשם 3 צירף לתיק זה את ת"פ 50427-12-18 של בית משפט השלום בחדרה (להלן: תיק חדרה), במסגרתו הורשע בעבירות הבאות:

התפרצות לבניין שאינו דירה וביצוע עבירות גניבה או פשע, לפי סעיף 407 (ב) לחוק;

זיוף סימני זיהוי של רכב, לפי סעיף 413ט לחוק;

גניבה, לפי סעיף 384 לחוק;

נהיגה ללא רישיון נהיגה, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961;

נהיגה ברכב ללא ביטוח, לפי סעיף 2א לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970;

שהייה בלתי חוקית בישראל, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.

כתבי האישום

6. **על פי החלק הכללי בכתבי האישום המתוקנים בת"פ 54867-12-18 ו-34904-12-18**, קשרו הנאשמים קשר ביניהם ויחד עם אחרים להתפרץ לבתי עסק ברחבי הארץ, כאשר נאשמים 4 ו-5 שימשו כמתאמים של הפעילות העבריינית. לצורך קידום הקשר שוחחו הנאשמים בטלפונים סלולאריים "מבצעיים" ("פרי פייד"), אותם החליפו פעמים רבות במהלך התקופה הרלוונטית, תיאמו ביניהם את ביצוע ההתפרצויות, התעדכנו ועדכנו אחד את השני בזמן אמת על אודות התקדמות ההתפרצויות, כל זאת כאשר הם משתמשים במילות קוד. לצורך קידום הקשר ומימושו, נפגשו חברי החוליה מעת לעת במקום מפגש מתחת לגשר במחלף חולון (להלן: מקום המפגש), בו אף הסתירו בתוך הצמחייה ציוד תקשורת, לרבות מכשירי קשר משטרתיים וצבאיים, מכשירי טלפון סלולאריים, תיק וגלילי סליקון.

בתקופה הרלוונטית היה נאשם 3 תושב האזור, והוא נכנס לישראל מבלי שהיה בידיו אישור כניסה לישראל. נאשם 7 היה פסול מלנהוג ברכב מנועי.

לצורך הקשר ולשם קידומו צורפו נאשמים 7 ו-8 לכנופיה לצורך ביצוע המעשים המתוארים באישום 1.

על פי פרט אישום 1, המיוחס לנאשמים 1-5 ולנאשמים 7-8 (להלן: אישום 1), התארגנו נאשמים 1-5 וחלק מחברי

הכנופיה להתפרץ בתאריך 5.12.2018 למבנה חברת "הידרו פארם כימיקלים וציוד בע"מ" ("החברה") בבית שמש ולגנוב מתוכו סחורה וציוד בשווי רב. לצורך קידום תכניתם, שכרו שניים מחברי הכנופיה רכב, כאשר התשלום עבורו בוצע על ידי חברת "עולם המגבונים", בה עובדים השניים ונאשם 4. נאשם 5 שכר רכב נוסף.

בימים שקדמו להתפרצות נפגשו הנאשמים וחלק מחברי הכנופיה באזור התעשייה בבית שמש, ובמקומות נוספים. ביום 4.12.2018 נפגשו נאשמים 1,3,5 במקום המפגש מתחת לגשר. בהמשך חנה נאשם 3 את רכב הקיה השכור כשבתוכו מכשיר לסריקת תדרים ("סקנר"), מכשירי קשר, פנס וכפפות. בשעה לילה מאוחרת נפגשו נאשמים 1 ו-4 ונאשם 4 מסר לנאשם 1 טלפון נייד.

בשעה 22:23 התפרצו נאשמים 1-5 יחד עם חברי כנופיה אחרים לחברה, באופן בו חלק מחברי הכנופיה פערו חור בגדר איסכורית המקיפה את חצר המבנה, נכנסו אליה, פרצו את דלתות המבנה ונכנסו לתוכו. לאחר מכן חתכו וגזרו בעזרת מגזרי תיל, מגזרי פח ולום את מנעול ושרשרת שער הכניסה לחצר המבנה על מנת לאפשר כניסת כלי רכב לחצר, וחבלו במערכת האזעקה ובמערכת מצלמות האבטחה באופן בו חתכו וקרעו כבלים תוך שהשחיתו את מארזי ההפעלה של המערכות.

בהמשך עקרו נאשמים 1-5 והאחרים מחשבים, מסכים ופרטי ריהוט ממקומם והשליכו אותם במסדרונות מבנה החברה ובחצר. הנזק שנגרם כתוצאה ממעשי הנאשמים נאמד בכ- 350,000 ₪.

באותן נסיבות פרצו חלק מחברי הכנופיה לכספת שבמבנה החברה וגנבו מתוכה כסף מזומן בסך של 3,200 ₪ ו-400 אירו. מקופסה נוספת גנבו 2,500 ₪, נטלו כלי עבודה כגון מכונת קידוח בטון, 2 מברגות חשמליות ומסור חרב חשמלי, והוציאו לחצר החברה באמצעות מלגזה משטחים שעליהם ארגזים עם סחורה שכללה בין היתר משאבות יניקה לבריכות ורובוטים לבריכות שחייה, בשווי כולל של 1,160,000 ₪.

בשעה 23:00 שוחחו נאשמים 4 ו-5 ותיאמו את התשלום למעורב אחר, שזהותו אינה ידועה למאשימה, עבור תרומתו להתפרצות ולגניבה.

כשעה לאחר מכן, בתאריך 5.12.2018 נפגשו נאשם 1 ונאשם 7 בג'לג'וליה, שם מסר נאשם 1 לנאשם 7 שתי מדבקות של הספרה "0" התואמת את לוחית הזיהוי של כלי רכב, וביחד זייפו את לוחיות הזיהוי של המשאית. נאשם 7 נהג במשאית המזויפת כשלצדו נאשם 1, והשניים הגיעו לשערי החברה. נאשם 5 כיוון את השניים כיצד להיכנס לחצר המבנה ואילו נאשם 3 סימן להם היכן לחנות.

מיד לאחר מכן העמיסו חברי הכנופיה, ובהם הנאשמים, על ארגז המשאית המזויפת חלק מהציוד שהוצא קודם לכן לחצר, בשווי כולל של 762,061 ₪, ואת כלי העבודה.

לאחר מכן עזבו חלק מהנאשמים את המקום. נאשם 8 נהג באחד מכלי הרכב כשנאשם 1 יושב לידו. נאשם 7 נהג במשאית המזויפת, כשבתוכה הרכוש הגנוב, ובהמשך נתפס על ידי שוטרים. טרם מעצרו הספיק נאשם 7 להתקשר לנאשם 8 והודיע לו שנעצר. בעקבות הודעה זו התקשר נאשם 1 לנאשם 5 והורה לו לצאת מיד יחד עם האחרים משטח החברה.

משנעצרו בהמשך נאשמים 1 ו-8, נמצאו בכיס מכנסיו של נאשם 1 מדבקות של ספרות שונות התואמות ללוחיות הרישוי של כלי רכב. מדבקות דומות נתפסו בהמשך גם בביתו של נאשם 5 וברכבו של נאשם 3.

עמוד 5

על פי פרט אישום 2, המיוחס לנאשמים 1,2,4 ו-5 (להלן: אישום 2), תכננו הנאשמים 1,2,4 ו-5 וחלק מחברי הכנופיה להתפרץ בתאריך 9.11.2018 למפעל "תעשיות תמרוקים שיק בע"מ" ביבנה (להלן: המפעל) ולגנוב מתוכו סחורה ורכוש בשווי רב. כחלק מההתארגנות הנחה נאשם 5 את נאשם 3 להצטייד בשתי קופסאות של "ספריי זפת". בהמשך נפגשו השניים במקום המפגש, הסתירו מכשיר טלפון נייד ונסעו לעבר המפעל. משהגיעו למקום גם יתר הנאשמים, התמקמו באזורים שונים הסמוכים למפעל. במהלך הפעילות הנחה נאשם 5 את נאשם 2 להתמקם בעמדת תצפית לעבר המפעל, צייד את נאשם 1 במכשיר סקנר ובמכשיר קשר באמצעותו התבקש להאזין לגל הקשר המשטרתי. כדקה לפני מועד ההתפרצות נועץ אחד מחברי הכנופיה עם נאשם 2, על סמך ניסיונו באירועים קודמים, האם פעולות מסוימות הקשורות בגלאי הנפח עלולות להפעיל את מערכת האזעקה.

סמוך לשעה 17:57 התפרצו נאשמים 1,2,4 ו-5 יחד עם חלק מחברי הכנופיה למפעל, ובתוך כך ניסרו והסירו קטע של הגדר, פרצו את דלת הכניסה למפעל, דחפו את שמשות החלון שמעל הדלת ונכנסו לתוכו, והכל כשהם נעזרים במכשירים שונים כמו לום ומברגים, ולאחר שמרחו סיליקון על גלאי הנפח במטרה למנוע הפעלה של מערכת האזעקה. כ-45 דקות לאחר מכן עדכן נאשם 5 את נאשם 1, לבקשתו, כי החלו להישמע בקשר מסרים בגל הקשר המשטרתי, והמשיך לעדכן אותו באופן שוטף. משהחלה להישמע אזעקה במפעל, פעל נאשם 2 לנטרל אותה. בהמשך, משהבחין נאשם 2 בהגעה של סיירת של חברת האבטחה, דיווח על כך לאחד מחברי הכנופיה.

לאורך כל ההתרחשות שוחח נאשם 5 עם נאשם 2 ועם אדם אחר ודיווח לו על תנועות כלי רכב במקום, אזעקות הנשמעות מהמפעל וסחורה המצויה בו.

בשלב מסוים נטלו נאשמים 1,2,4 ו-5 וחלק מחברי הכנופיה לידיהם ארגזים שהכילו מספר לא ידוע של מוצרי קוסמטיקה ויצאו מהמפעל.

על פי פרט אישום 4, המיוחס לנאשמים 3 ו-6 (להלן: אישום 4), התארגנו הנאשמים 3 ו-6 וחלק מחברי הכנופיה להתפרץ לאותו מפעל ולגנוב ממנו סחורה בשווי רב. מאחר שעובדות כתב האישום מתארות פעולות שונות שבוצעו על ידי נאשמים שבמסגרת הסדר הטיעון לא הורשעו בגין אישום זה, מצאתי שלא לפרטן במסגרת גזר הדין. ככל שהדבר נוגע לנאשם 6, עולה שהוא התמקם באזור המפעל וקיים שיחות טלפון רבות עם יתר חברי הכנופיה. בין היתר התריע נאשם 6 בפני אחד מחברי הכנופיה בדבר כלי רכב שמתקרבים ומתרחקים מהמפעל, לרבות על הגעתו של כלי רכב של חברת האבטחה שסייר במקום.

בהמשך, בשעה 1:07 התפרצו נאשמים 3 ו-6, יחד עם אנשים נוספים למפעל. לאחר שניתקו את זרם החשמל למפעל, פרצו שניים מחברי הכנופיה את חלון המפעל בקומה השנייה תוך פירוק השמשה ונכנסו לתוכו, כשהם נעזרים במכשירים שונים כמו קאטר ומברג, זאת לאחר שמרחו סיליקון על גלאי הנפח במטרה למנוע הפעלה של מערכת האזעקה. כל אותה עת שהה שומר המפעל בחדרו.

כ-50 דקות לאחר תחילת ההתפרצות, ומשהגיע למפעל רכב, הונחו חברי הכנופיה לנוס מהמקום.

על פי פרט אישום 13, המיוחס לנאשמים 1,2,4 ו-6 (להלן: אישום 13), בתאריך 27.7.2018 התארגנו הנאשמים יחד עם אנשים נוספים להתפרץ לבית הדפוס "אינפוגרף" בחולון (להלן: בית הדפוס), ולגנוב ממנו סחורה בשווי רב. בימים שקדמו להתפרצות, תכננו וארגנו נאשמים 4 ו-5 את ההתפרצות והגניבה.

נאשמים 1 ו-2 הונחו על ידי נאשם 5 להביא עמם סולם למקום. לאחר שהגיעו למקום, התמקמו נאשמים 1,2,5 ו-6 בסמוך לבית הדפוס, וחולקו להם משימות שונות כמו תצפית, האזנה לתדר המשטרה, איסוף, וביצוע ההתפרצות. בשלב מסוים, לאחר שנאשם 2 עודכן על ידי אחר כי בתדר המשטרה הועבר דיווח על התפרצות, עדכן נאשם 2 את יתר חברי הכנופיה, ובהם נאשמים 1 ו-6 על מנת לבדוק את מצבם ולקבל מהם עדכונים. עוד עולה שנאשם 6 שתצפת על כלי רכב שחלפו בסמוך לבית הדפוס, עדכן את נאשם 2, תוך שציין בפניו את סוג כלי הרכב וצבעו, והתריע על הגעתן של ניידות משטרה ורכבי בילוש. נאשם 1 עדכן את נאשם 5, בין היתר, בדבר מספר ניידות המשטרה המסתובבות באזור. בשעה 00:13 התפרצו נאשמים 1,2,4-6 וחברי כנופיה נוספים לבית הדפוס, כאשר חלק מחברי הכנופיה, שזהותם אינה ידועה, ניפצו את אחד מחלונות בית הדפוס, וכולם נכנסו פנימה תוך שהם נעזרים בסולם. לאחר שנכנסו, חיבלו הנאשמים והאחרים בארון התקשורת, ונאשם 5 הדריך את נאשם 2 כיצד לחתוך את כבלי התקשורת. לאחר שנשמע במערכת הקשר המשטרתית דיווח בנוגע להתפרצות, עודכן בכך נאשם 5 על ידי אחר. בשלב מסוים באירוע הנחה נאשם 2 אדם אחר לצאת מהמפעל ולהסתתר. שיחה על אודות הדרך העדיפה להתנהלות הכנופיה לאור הדיווח המשטרה התנהלה גם בין נאשמים 4 ו-5. בהמשך עדכן נאשם 6 את נאשם 2 בדבר כלי רכב שעברו במקום. לבסוף עזבו הנאשמים והאחרים את המקום.

7. על פי עובדות כתב האישום המתוקן **בתיק אשקלון**, אותו צירף נאשם 2, הגיעו ביום 13.12.2017 נאשם 2 ושניים נוספים למחסן השייך לחברת ייבוא ושיווק מזון באשדוד, כשהם מצוידים במגזרי מתכת ומפתח מותאם וכשפניהם רעולות. נאשם אחר באותו אישום התפרץ למחסן, תוך שעיקם סורג חלון וגרם אף נזק למערכת הווידאו במקום. נאשם 2 סייע לו בהתפרצות בכך שתצפת מחוץ למחסן על מנת להתריע אם מגיעה משטרה למקום. משיצא הנאשם האחר מהמחסן, לאחר שגנב טלפון וכסף מזומן, התניעו הנאשמים מלגזה, אולם נמלטו עם הגעת השומר למקום. עם הגעת המשטרה למקום, ניסו הנאשמים להימלט, אולם נתפסו. ברשותו של נאשם 2 נמצאו כפפות והמפתח המותאם.

8. על פי עובדות כתב האישום המתוקן **בתיק חדרה**, אותו צירף נאשם 3, היה הנאשם חלק מחבורת פורצים שהתפרצו למפעל המטבחים "רגבה" בקיבוץ רגבה. לאחר שאחרים פרצו למפעל, הגיע נאשם 3 עם משאית, לא לפני שזייף את מספרי הרישוי שלה באמצעות הדבקת פסי איזולירבנד שחור על הלוחיות, ולאחר שהונחה על ידי אחר כיצד להגיע למקום. נאשם 3 והאחרים העמיסו על המשאית ציוד המותאם למטבח בשווי 252,000 ₪ ונסעו מהמקום, כאשר נאשם 3 נהג במשאית אחרי רכב מוביל והונחה על ידי אחר שנהג בו. משהבחין נאשם 3 בחסימה משטרתית, ברח רגלית מהמשאית. לאחר מרדף רגלי נתפס נאשם 3 על ידי השוטרים.

ראיות לעונש

9. מטעם המאשימה הוגשו הרישומים הפליליים של הנאשמים, מאסרים מותנים וחומרים שונים הקשורים לכתבי האישום שצורפו.

10. מטעמו של נאשם 3 הוגש מכתב שנכתב על ידי עובדת סוציאלית המטפלת במשפחה (נ/1).

11. מטעם נאשם 4 העיד מר יפתח אורן, חברו לעבודה במפעל "עולם המגבונים". מר אורן סיפר שראה "רק דברים טובים" אצל הנאשם, והופתע כאשר שמע על מעורבותו בביצוע עבירות פליליות.

עד אופי נוסף שהעיד לטובת נאשם 4 היה אחיו, עו"ד עטאונה ריאד, שסיפר שהמשפחה הבינה בתקופה האחרונה שהנאשם "השתרבו איכשהו בעל כורחו לדברים האלה" על מנת לעזור כלכלית לאביו שפשט את הרגל. לדבריו, הוא והנאשם באים ממשפחה טובה ו"לא בנויים על הדברים האלה". משעומת על ידי המאשימה עם העובדה שכבר בשנת 2017 נגזר דינו של הנאשם בתיק אחר, השיב שכשאמר "בתקופה האחרונה", התכוון לתקופה שבין 2017 ועד היום.

עוד הוגש מטעם נאשם 4 מכתב המלצה של חברת "עולם המגבונים" (נ/2), אישור על כך שהנאשם עבד בבית ספר (נ/3), תלושי שכר (נ/4), ומסמכים הנוגעים לתפקוד בנו ובתו של הנאשם (נ/5).

12. מטעם נאשם 5 העיד בנו בן ה-19, שסיפר שאביו טעה וכי המצב של סבתו שמתגוררת עמם בכי רע. לדבריו, בגלל המצב המשפחתי הקשה הוא הפסיק את לימודיו על מנת שיתאפשר לו לעבוד ברכבת ישראל בניקיון במטרה לסייע למשפחתו המונה 8 ילדים. עוד הוגשו מטעמו של הנאשם אישור השתתפות בסדנא של מכון אדלר (נ/6), ספח תעודת זהות (נ/7), רישיון רכב (נ/8), מכתב סיכום רפואי של אמו (נ/9) ותלושי שכר (נ/10).

טיעוני הצדדים לעונש - בתמצית

טיעוני המאשימה

13. ב"כ המאשימה, עו"ד איתי שמואלי, הפנה לנסיבות כתבי האישום, ולהתארגנות העבריינית, אותה הגדיר כ"סמי צבאית", עליה ניתן ללמוד, בין היתר, גם מעברם הפלילי של הנאשמים, המעיד לדבריו על חברתם האחד לשני בשנים עברו. כך, הצביע על קשר קודם בין נאשמים 1 ו-5 בתיק בו נדון נאשם 1 בלבד על אירוע שהתרחש בחודש ינואר 2016, אז נתפסו השניים עם כלי פריצה ברכב, שאת לוחיות הזיהוי שלו זייפו באותו אופן בו זייפו לוחיות הזיהוי בתיק הנוכחי, ועם סקיינר, בדומה למקרה שבפנינו. באופן דומה הצביע על קשר בין נאשמים 4 ו-5 שהורשעו בחודש ינואר 2017 בגין חלקם בהתארגנות עבריינית מחודש נובמבר 2016, במסגרתה הורשע נאשם 5, בין היתר, בעבירה של קיום תחנת טלגרף אלחוטי ללא רישיון, בכך שהשתמש במשבש תדרים, בדומה לאופן בו השתמש בסקיינר בתיק הנוכחי.

עוד הפנה לנזק שגרמו הנאשמים לבתי העסק השונים, אף מבלי להביא בחשבון את שווי הרכוש שנגנב, בדגש על בית העסק באישום 1. לגבי בית העסק באישום 2 טען שלמרות ששווי הגניבה אינו גדול, הרי שההתארגנות של חברי הכנופיה מצביעה על תכלית שלעולם לא נדע מהי.

לדבריו, ביצוע העבירות במקומות שונים ברחבי הארץ, מצביע על מסוכנותם של הנאשמים.

אשר למתחם העונש ההולם הפנה לערכים החברתיים שנפגעו, כאשר לדבריו מידת הפגיעה בהם היא "ממשית, מוחשית, בוטה, משמעותית". עוד טען שמדובר בעבירות קלות לביצוע וקשות לתפיסה ומכאן נגזר הצורך בענישה מרתיעה שתפחית מהכדאיות שבביצוען.

אשר לרמת הענישה ביקש להבדיל בין עבירות שבוצעו "בלהט הרגע" לבין עבירות להן קדם תכנון מוקדם והתארגנות,

שאז על העונש להיות גבוה יותר. עוד ביקש לקבוע מתחם עונשי שונה לכל עבירה באופן בו ייקבע מתחם עונשי הנע בין 24 ל-36 חודשי מאסר לגבי אישום 1; מתחם הנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר לגבי אישומים 2, 4 ו-13; מתחם הנע בין 8 ל-18 חודשי מאסר לאישום בו הורשע נאשם 2 בתיק אשקלון; מתחם הנע בין 20 ל-30 חודשי מאסר לאישום בו הורשע נאשם 3 בתיק חדרה.

ב"כ המאשימה הפנה לקשר המשפחתי הקיים בין חלק מהנאשמים: נאשמים 2 ו-5, וכן אדם נוסף ששמו הוזכר בכתב האישום, שכולם קרובי משפחה, וכן לנאשמים 4 ו-8 שהינם קרובי משפחה.

את נאשם 3 כינה ב"כ המאשימה "עבריין להשכיר", מאחר שאין לו קשר משפחתי ליתר הנאשמים, כאשר מעשיו לאורך השנים מלמדים על "עליית מדרגה" במעורבותו הפלילית.

בכל הנוגע ל"היררכיה" של חברי הכנופיה, טען שמהאופן בו חילק נאשם 4 הוראות לנאשם 5, ניתן ללמוד שהוא ראש הכנופיה. בד בבד ביקש לראות בנאשמים 4 ו-5 כראשי התארגנות, כאשר נאשם 1 נמצא מעט מתחתם, זאת בשים לב למיקומם הפיזי במהלך ההתפרצויות, מחוץ לבתי העסק מבלי "ללכלך את ידיהם".

בכל הנוגע לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, הפנה לעברם הפלילי של הנאשמים, להודאתם, לנטילת האחריות, לחיסכון בזמן השיפוטי, הגם שבעניינם של נאשמים 7 ו-8 נשמעה ישיבת הוכחות אחת.

על נאשם 1, שהינו אסיר, ביקש ב"כ המאשימה לגזור עונש מאסר שירוצה במצטבר לעונש אותו הוא מרצה כיום.

לגבי נאשם 2 הפנה לתסקיר השלילי שהתקבל בעניינו בתיק אשקלון, וציין שהנאשם ביצע את העבירות שעה שהוא ממתין לגזר דינו באותו תיק.

לגבי נאשם 4 הפנה לכך שהנאשם הורשע בביצוע עבירות זהות שבוצעו בנסיבות דומות, תוך חבירה לגורמים עברייניים נוספים, אולם דינו טרם נגזר לאחר שביקש להמתין לגזר הדין בתיק הנוכחי (ת/10).

בכל הנוגע לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, נטען שהנאשמים היו חלק מחבורה מאורגנת ומיומנת, ששמה לה למטרה להתעשר על חשבון הזולת.

בסופו של יום עתרה המאשימה לגזור על הנאשמים את העונשים הבאים: על נאשם 1 - 5 שנות מאסר המצטברים לכל עונש אותו הוא מרצה כיום, בניכוי ימי מעצרו בתיק זה ועד ליום בו הפך להיות אסיר במסגרת תיק אחר; על נאשם 2 - 5 שנות מאסר ועוד 15 חודשים על תיק אשקלון המצורף; על נאשם 3 - 45 חודשים ועוד 25 חודשים על תיק חדרה המצורף; על נאשם 4 - 5 שנות מאסר והפעלת המאסר המותנה במצטבר; על נאשם 5 - 5 שנות מאסר והפעלת שני מאסרים מותנים במצטבר; על נאשם 6 - 30 חודשי מאסר; על נאשם 8 - 30 חודשי מאסר.

עוד ביקשה המאשימה להטיל על כלל הנאשמים ענישה מותנית מרתיעה, פיצוי וקנס בסכום כולל של ₪ 150,000 שיחולק בין כלל הנאשמים.

טיעוני ב"כ נאשמים 2,1 ו-6

14. ב"כ הנאשמים, עו"ד שאדי נטור, ביקש לתת משקל רב להודאתם במסגרת הסדר הטיעון. לדבריו, כתב

האישום כלל בתחילת הדרך 15 אישומים שרבים מהם נמחקו עקב קשיים ראייתיים במסגרת הליך הגישור הארוך שהתקיים. עוד ביקש לדחות את טענות המאשימה בדבר קשירת קשר המבוססת על היכרות חלק מהנאשמים בתיקים אחרים שהתנהלו נגדם בעבר, כאשר לדבריו קשירת הקשר העולה מעובדות כתב האישום אינה חריגה בנוף כתבי האישום המוגשים תדיר בעבירות דומות. לדבריו, נחסך זמן שיפוטי יקר בשים לב לכמות הנאשמים וכמות עדי התביעה, ובכלל זה הצורך להוכיח את הראיות הסיגנטיות הרבות עליהם מבוסס התיק.

עו"ד נטור הסכים כי העובדות המתוארות באישום הראשון חמורות מהעבירות ביתר האישומים. בכל הנוגע לאישום זה ציין שנאשמים 1 ו-2 לא נכחו בזירת ההתפרצות בתחילת האירוע, כאשר נאשם 1 הגיע למקום אחרי שהעבירה הושלמה. בכל הנוגע לאישום 2 טען שחלקו של נאשם 1 מינורי אף יותר, עד כדי כך שמכתב האישום לא ניתן לדעת מה היה חלקו המדויק. כן ביקש לתת משקל לכך שהרכוש הרב שנגנב באישום הראשון הוחזר לבעליו.

לגבי אישומים 2 ו-13 טען שמדובר בגניבות מינוריות, והתרעם על כך שהנאשמים צריכים לשלם את המחיר על ביצוע העבירות שעה שמעורבים אחרים לא נעצרו על ידי המשטרה ולא הוגשו נגדם כתבי אישום. לגבי אישומים אלו טען שמי שביצע בפועל את ההתפרצות הם חברי כנופיה אחרים שהם לא הנאשמים.

לגבי נאשמים 1 ו-2, עתר עו"ד נטור לקביעת מתחם עונש אחד לכל האישומים שנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר, וביקש למקם את נאשמים 1 ו-2 בתחתית המתחם, בשים לב למעשים המיוחסים להם ולחלקם בהתרחשות העבריינית ובשים לב לפרק הזמן הארוך של למעלה משנה בו היו נתונים במעצר, באופן שלא אפשר להם ליהנות מהתנאים הניתנים לאסירים שפוטים. לגבי נאשם 6 עתר לקבוע מתחם עונשי מאוחד לגבי אישומים 4 ו-13, הנע בין מאסר מותנה ועד 15 חודשי מאסר, וביקש להסתפק בעונש מאסר הכולל את ימי מעצרו.

אשר לנסיבותיו האישיות של נאשם 1 טען שהרשעותיו הישנות מלמדות על כך שידע לשמור על עצמו לאורך השנים, כאשר עונש המאסר אותו הוא מרצה כיום הושת עליו בגין עבירת הפקרה ולא בגין עבירת רכוש. לדבריו, הנאשם חולה במחלת הסרטן ובשנתיים האחרונות חלה הדרדרות במצבו הרפואי. בתוך כך נכרתה כלייתו והוא נמצא במעקב אונקולוגי מתמיד. גם מצבו הכלכלי של נאשם 1 נמצא בכי רע, עסקו נשרף והוא איבד את ביתו. משכך, ביקש להשית על נאשם 1 עונש החופף את מאסרו הנוכחי.

בכל הנוגע לנאשם 2 ביקש להתחשב בעונש שהוטל על שותפו של הנאשם בתיק אשקלון, בעל עבר פלילי מכביד ומאסר מותנה משמעותי של 15 חודשים, שדינו נגזר ל-19 חודשים על עבירת התפרצות. נאשם 2 אב לששה ילדים ונולד לו בן בתקופת המעצר. בשים לב לאמור ביקש לחפוף את עונשי המאסר שייגזרו על נאשם 2 בגין כל אחד מהאירועים.

בכל הנוגע לנאשם 6 ביקש למקמו בתחתית המתחם, זאת בשים לב לעברו הפלילי הישן ולחלקו המינורי בשני האירועים בגינם הורשע.

אשר לפיצוי ולקנס, הציג בשם כלל הנאשמים את חלוקת הפיצוי והקנס עליה הוסכם לגבי כל אחד מהם. כבר בשלב זה אציין שבעקבות החלטת ביניים שניתנה על ידי לאחר ישיבת הטיעונים לעונש, הוצגה על ידי המאשימה בשם כלל הנאשמים חלוקה שונה של אופן חלוקת הכסף לבעלי העסקים שנפגעו.

טיעוני ב"כ נאשם 3:

15. עו"ד שלם ביקש לדחות את עתירת המאשימה להטלת עונשי המאסר הגבוהים אותם ציינה בטיעוניה, בפרט לאחר תיקונו של כתב האישום, כמו גם את מתחמי הענישה וביקש ללמוד גזירה שווה מגזר דין שניתן על ידי לאחרונה בעניין אלסייד (ת"פ 32264-10-17), אליו אתייחס בהמשך. לגבי העונש של 15 חודשי מאסר שנגזר על שותפו של הנאשם בתיק חדרה נטען שלא עולה מגזר הדין מהן נסיבותיו האישיות ומהם הנימוקים להסדר שנערך עמו. עוד נטען שעל אף שהשותף הורשע בעבירת סיוע בלבד, לעומת הנאשם שהורשע בעבירה מוגמרת, הרי שעדין חלקו של השותף גדול יותר מחלקו של הנאשם. לדבריו, עברו הפלילי המינורי של הנאשם מלמד שהוא לא היה חלק מההתארגנות אותה ניסתה המאשימה להציג באמצעות עברם הפלילי של יתר הנאשמים או מקיומם של מפגשים קודמים ביניהם. עוד הוסיף שחלקו של הנאשם בשני האירועים בהם הורשע אינו דומיננטי, שכן למעט ההתפרצות עצמה, לא נטען שהיה חלק מהתכנון המוקדם. נוסף על כך ביקש שלא להחמיר עמו ביחס ליתר הנאשמים אך בשל היותו תושב האזור, מה גם שעבירה זו לא יוחסה לו במסגרת אישומים 1 ו-4, והוא הורשע בעבירה של שהייה שלא כדין בישראל רק בתיק חדרה.

אשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם נטען שעל אף היותו תושב האזור, הוא נשוי לישראלית ואב לארבעה ילדים. במצב דברים זה, תיפגע מאוד משפחתו של הנאשם שתיאלץ לנדוד בין המשפחות בשטחים ובישראל עד לשחרורו של הנאשם. בעניין זה הוסיף שבשל היותו תושב האזור, הנאשם מנותק ממשפחתו ואינו זוכה לביקורים.

טיעוני ב"כ נאשם 4:

16. בפתח טיעוניו ציין ב"כ הנאשם שכתב האישום בעניין מרשו צומצם בצורה משמעותית מ-15 אישומים ל-3 אישומים בלבד, ומשכך ביקש להתעלם מניסיונה של המאשימה להצביע על התארגנות רחבה מזו הנלמדת מהעובדות שנתרו בכתב האישום המתוקן. עוד ביקש לדחות את ניסיונה של המאשימה לצייר את נאשמים 4 ו-5 כמי שעמדו בראש הפירמידה, זאת בשם לב לעובדה שנסיבה זו אינה מוזכרת בחלק הכללי של כתב האישום ובשים לב לעונש הזהה אותו ביקשה המאשימה לגזור על נאשמים נוספים. לדבריו, אין מחלוקת שהנאשם לא נכח במקום ביצוע העבירה באף לא אחד מהאישומים, והוא הורשע בביצוע העבירות כ"מבצע בצוותא". אשר לעבירת קשירת הקשר טען שככל שאדם מורשע בעבירה של קשירת הקשר ובמקביל על העבירה המושלמת, ניתן להענישו רק על העבירה המושלמת.

בכל הנוגע לאישום 1 הפנה לעובדות כתב האישום, מהן עולה שחלקו של הנאשם הסתכם בשיחת טלפון שתוכנה אינו ידוע, מסירת טלפון לנאשם 1, ושיחה נוספת עם נאשם 5. עוד הוסיף שמאחר שהרכוש נתפס, לא צמחה למי מהנאשמים תמורה כספית כלשהי. טיעון דומה הועלה גם ביחס לאישום 2, ממנו עולה שחלקו של הנאשם הסתכם בשיחות עם אנשים שונים עמם תאם מפגשים או ששאל אותם האם יש תזוזה באזור. לדבריו, הנאשם לא פרץ בפועל והורשע בשימוש בסקנר מכוח דיני השותפות בלבד.

על כך הוסיף שלהבדיל מהתפרצות לדירת מגורים, הרי שבמקרה של פריצה לבית עסק אין סכנה של מפגש עם בעל הבית והדרדרות לאלימות. כן טען שהצידוד בו השתמשו הנאשמים לא היה מתוחכם.

עו"ד סלטון הדגיש את סכום הכסף הגדול אותו הסכימו הנאשמים לשלם במסגרת ההסדר: 300,000 ₪ שווי המשאית וכלי הרכב, ו-150,000 ₪ שישולמו כקנס וכפיצוי על ידי כולם ביחד, וביקש להתחשב ברכיב עונשי זה בשקלול הסופי של עונשם. הודאתו של הנאשם, כמו גם של יתר הנאשמים, חסכה את עדותם של 133 עדי תביעה וכסף רב אותו הייתה צריכה המאשימה לשלם למהנדסי התקשורת.

הנאשם בן 43, אב ל-7 ילדים, דור המשך למחנכים ולמורים. הנאשם עבד בעבר בבית ספר, ובהמשך כסוכן מכירות של חברת המגבונים. הנאשם ביצע את העבירות על רקע רצונו לסייע למשפחתו שנקלעה למשבר כלכלי. הנאשם חולה סוכרת ומשמש כתומך בבית הסוהר.

ב"כ הנאשם ביקש לאמץ מתחם עונשי הנע בין 14 ל-24 חודשי מאסר לגבי כל האישומים ביחד, ולהשית על הנאשם עונש של 20 חודשים.

טיעוני ב"כ נאשם 5

17. ב"כ הנאשם, עו"ד חיון, ציינה אף היא את הקושי הראייתי המשמעותי שהוביל להסדר הטיעון, ובכלל זה העדר חוות דעת מהנדס. עוד ציינה את האופן הפרדוכסלי בו טענה המאשימה מצד אחד לקיומה של היררכיה בין הנאשמים, ומנגד ביקשה לגזור על נאשמים 1,2,4,5 עונש זהה, עובדה שיש בה כדי להצביע על היעדר יכולת לקבוע היררכיה מכל סוג שהוא.

לדבריה, הנאשם הוא לא היוזם, לא המתכנן, ולא המוציא לפועל, וחלקו מסתכם בתיאום עם נאשם אחר, כפי שעולה בפרק המבוא, ובהמשך בקיומן של שיחות טלפוניות כעולה מאישומים 1,2 ו-13.

ב"כ הנאשם ביקשה להתחשב בסכום הכסף הגבוה אותו עתידים הנאשמים לשלם כפיצוי, קנס וחילוט.

לנאשם שמונה ילדים, כאשר בנו בן ה-19, שהעיד בפני בית המשפט, קיבל את תפקיד ההורה במקום אביו. אמו של הנאשם, המתגוררת בביתם, נמצאת במצב סיעודי, ומצבה הכלכלי של המשפחה כבי רע.

לדבריה, הנאשם ביצע את העבירות בעקבות תאונת דרכים קשה שעבר, כפי שעולה מגזר הדין שהוגש מטעם המאשימה בעניינו של אחר, בו מוזכר אף הנאשם מבלי שיוחסה לו כל עבירה.

הנאשם מתאמץ להיות אסיר חיובי, עובד, עבר קורס במכון אדלר, תומך ומבקש להשתלב בהליך שיקומי בכלא. בשים לב לעובדה שהנאשם לא היווה "בורג מרכזי" באירוע, ביקשה למקם את עונשו בחלק המרכזי של המתחם העונשי. עוד ביקשה לחפוף את עונש המאסר המותנה באופן מלא, זאת מן הטעם שבהסדר הטיעון שהוביל לגזר הדין, לא הסכים הנאשם להטלת תנאי על עבירות מסוג פשע, שכן הוא לא הורשע בעבירות מסוג פשע. מכל מקום ביקשה לחפוף את שני המאסרים המותנים שהוטלו על הנאשם באותו גזר דין.

טיעוני ב"כ נאשם 8

18. ב"כ נאשם 8, עו"ד אבנון, הפנה לכך שהנאשם הצטרף לחבורה רק באירוע המפורט באישום האחרון, ולא היה מעורב בהתפרצות עצמה, אלא רק נסע עם אחר. לדבריו יש לקבוע מתחם עונשי הנע בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר בפועל. לדבריו, הנאשם שוחרר תחילה למעצר בית, אולם בהמשך ביקש לחזור למעצר. מאחר שהנאשם עצור מזה למעלה משנה, ביקש להסתפק בימי מעצרו, בפרט כאשר הנאשם נעדר עבר פלילי.

19. פסיקה הוגשה הן מטעם המאשימה והן מטעם ב"כ הנאשמים.

דברי הנאשמים

20. נאשם 1 הביע חרטה על מעשיו ועל הנזק שגרם לבעל העסק. לדבריו, חייו השתנו בשנת 2018 לאחר שהתבשר שהוא חולה במחלת הסרטן. הנאשם ביקש את רחמי בית המשפט.

21. נאשם 2 ביקש סליחה והביע צער על הטעות שעשה.

22. נאשם 3 ביקש סליחה, כאשר לדבריו זהו מאסרו הראשון והאחרון, וביקש את התחשבות בית המשפט.

23. נאשם 4 הביע צער וחרטה על מעשיו, ביקש את סליחת בעלי העסק, ואמר שכבעל עסק לשעבר, הוא מבין ללבם. את עיקר דבריו העלה על הכתב (נ/15). במכתבו הביע הנאשם צער וחרטה כנים על מעשיו, סיפר שהגיע ממשפחה נורמטיבית וניסה לתאר את ההידרדרות שחלה במצבו עקב קשיים כלכליים אליהם נקלע כתוצאה מהסתבכותו של אביו. עוד סיפר על ההשפעה הקשה של מעצרו על משפחתו, ובפרט על ילדיו. הנאשם ביקש לקבל הזדמנות לשפר דרכיו ולהוכיח את רצינות כוונותיו, והביע צער על פגיעתו בבעלי העסקים.

24. נאשם 5 הביע צער "על כל מה שקרה". לדבריו, לא ראה את אמו החולה מזה תשעה חודשים. הנאשם ביקש מבית המשפט לתת לו הזדמנות והבטיח שלא לשוב על מעשיו.

25. נאשם 6 הביע צער על מעשיו, וביקש סליחה מבעלי העסקים על הנזק שגרמו הוא וחבריו.

26. נאשם 8 הודה בטעותו והביע צער על מעשיו.

קביעת מתחם העונש ההולם

אירוע עברייני אחד או מספר אירועים נפרדים

27. הצדדים חלוקים בשאלה האם יש לראות במעשי כל אחד מהנאשמים משום אירוע עברייני אחד, או שמא מדובר במספר אירועים שונים.

מעשי הנאשמים התרחשו במספר מועדים, פגעו בבעלי עסקים שונים, אשר לכל אחד מהם נגרם נזק עמו יצטרך להתמודד בכוחות עצמו. מדובר באירועים המנותקים זה מזה בזמן ובמקום. נוסף על כך, מכתב האישום המתוקן עולה שבכל אירוע השתתפו רק חלק מהנאשמים. בשים לב לאמות המידה שנקבעו בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014) (להלן: עניין ג'אבר), מצאתי שיש לראות במעשי כל אחד מהנאשמים בכל אחד מהאישומים משום אירוע נפרד.

28. ואולם, כפי שציינתי במספר החלטות בעבר, עמדתי היא שלדין בעניין מספר ה"אירועים העברייניים" יש נפקות מעשית מועטה בלבד. הטעם לכך הוא ששעה שנקבע שמעשי הנאשם בשני אישומים או יותר מהווים אירוע עברייני אחד, עדיין יש מקום להתחשב לצורך קביעת המתחם העונשי במספר המעשים העברייניים המרכיבים את אותו "אירוע", זאת מן הטעם ש"לעיתים, העובדה שהאירוע כולל כמה מעשים יכולה לשוות לו מידה נוספת של חומרה [עניין ג'אבר; ע"פ 2454/18 שיינברג נ' מדינת ישראל (2.12.2018) פסקה 20 לפסק דינו של השופט ע' פוגלמן].

נסיבות הקשורות בביצוע העבירות

29. למען שלמות התמונה, ומאחר שחלקו של נאשם 7 ידוע, אתיחס גם אליו במסגרת החלק הנוגע לתיאור עובדות כתב האישום, זאת, כאמור, על אף שטרם נשמעו הטיעונים לעונש בעניינו.

העבירות בהן הורשעו הנאשמים לא היו עבירות אקראיות, אלא עבירות יזומות, שניכר שהושקעו זמן ומחשבה בתכנונם ובהוצאתם מן הכוח אל הפועל. התכנון כלל את חברת כלל הנאשמים ואנשים נוספים יחדיו, הצטיידות במכשירי טלפון ניידים עבור חברי החוליה, אותם החליפו פעמים רבות במהלך תקופת הפעילות, הסתייעות בכלי רכב, השגת מכשירי קשר צבאיים ומשטריים.

30. חלק מב"כ הנאשמים טענו שחלקם של מרשם קטן מזה של האחרים, כאשר אחרים טענו שעובדות כתב האישום המתוקן אינן מלמדות על "מדרג" שנערך ביניהם. אין בידי לקבל טענה זו. אכן, יש ממש בטענה כי בעוד שכתב האישום מתאר חלק מהפעולות שנעשו על ידי נאשמים ספציפיים, הרי שחלק מהפעולות מתוארות באופן כללי. למרות האמור, אין חולק על כך שנאשמים 1-5 ונאשם 8 נכחו בזירת האירוע באישום 1, ותרמו את תרומתם למימוש המטרה הסופית של גניבת הציוד היקר.

אכן, עובדות כתב האישום המתוקן אינן מגלות את חלקו המדויק של כל נאשם. חלק מהנאשמים תכננו ותיאמו את כל הדרוש תיאום, חלקם עשה את ה"עבודה המלוכלכת" של הפריצה עצמה, חלקם העמיס את הרכוש הגנוב על גבי המשאית. את השאלה חלקו של מי משמעותי יותר - של המתכנן שנשאר מחוץ למפעל או של הפורץ בפועל - אשאר פתוחה. החשוב לענייננו הוא תרומתו של כל אחד מהנאשמים למעשה העברייני שאפשר את הצלחתו.

חריג לאמור הוא נאשם 7, שהגיע למקום עם משאית שאת מספר הרישוי שלה זייף מוקדם יותר, עובדה המלמדת אף היא על התארגנות מוקדמת, על אף שמעובדות כתב האישום עולה שהזזק למקום רק בזמן ביצוע ההתפרצות. את ה"הקלה" ביחס לחלקם של יתר הנאשמים, קיבל נאשם 7 בדרך של ריכוך סעיף האישום העיקרי לעבירת "סיוע" בלבד.

31. את הפריצה לשטח החברה ולמשרדים ניתן להגדיר כ"פריצה אלימה" במובן זה שהנאשמים הסתייעו בכלי פריצה, ובשים לב לנזק הרב שגרמו לאתר ולציוד של החברה, לרבות לגלאים עליהם מרחו סיליקון ולמצלמות האבטחה בהם פגעו. במקרה זה, מעבר לנזק ה"רגיל" הנלווה למרבית הפריצות, גרמו הנאשמים לנזק חריג, וונדליזם לשמו, ללא שום מטרה נראית לעין, נזק שנאמד במאות אלפי שקלים. דומה שהנאשמים עשו במקום כבתוך שלהם מבלי לתת את הדעת לפגיעה הקשה בבעלי המקום.

נוסף על כך גנבו הנאשמים כלי עבודה, שככל שלא היו נתפסים היו גורמים לנזק גדול פי כמה למפעל, שהיה מושבת מפעילות, מיכולת לייצר מוצרים נוספים ומיכולת לספק סחורה ללקוחותיו.

32. בהתייחס לטענת ב"כ נאשם 1, אציין שעל פי עובדות האישום הראשון נאשם 1 אכן לא נכח בזירת ההתפרצות בזמן התרחשות האירוע. עם זאת, חלקו באירוע לא החל לאחר ביצוע ההתפרצות, אלא מספר שעות קודם לכן. גם אם חלקו לא כלל את ההתפרצות בפועל, הרי שמצבו אינו שונה ממצבם של נאשמים אחרים ומעורבים אחרים שלא נכנסו למפעל, אלא שימשו, למשל, כתצפיתנים, או כמאזינים לרשת הקשר המשטרית. משכך, חלקו של נאשם 1 הינו חלק מרכזי באירוע, שכן אלמלא הביא למקום עם המשאית, בה נהג נאשם 7, לאחר שזייפו את מספר הרישוי שלה, לא ניתן היה להשלים את המלאכה ולהוביל את הציוד הגנוב.

33. גם לעבירה המתוארת באישום 2 קדם תכנון מוקדם, וגם כאן מדובר היה בפריצה "אלימה", שכללה ניסור הגדר במפעל וחבלה בגלאי הנפח. עובדות כתב האישום מצביעות על חלוקת תפקידים בין הנאשמים, הצטיידות מבעוד מועד בציוד ייעודי, חלקו מתוחכם וייחודי, הכולל סקיינר ליירוט תשדורות המשטרה, טלפונים חכמים, וכלי פריצה שונים. כמות האנשים שהגיעה למקום מצביעה לא רק על יכולת הארגון הגבוהה של הנאשמים, אלא גם על כוונתם לגנוב רכוש רב בתוך פרק זמן קצר.

עוד עולה שלמקום הגיע רכב סיוור של חברת האבטחה שבתוכו הייתה גם מנהלת הייצור של המפעל וכן זוגה. הרכב הסתובב באזור במשך כשעה. מחד גיסא, לא נרשם שהתקיים מפגש בין צוות האבטחה לבין הנאשמים ומכאן שלא נגרם כל נזק. מאידך גיסא, ככל שהדבר נוגע לפוטנציאל הנזק, וככל שהיה נוצר מגע בין אנשי האבטחה לנאשמים, יכולה הייתה להתפתח במקום תקרית אלימה, בפרט נוכח העדיפות המספרית של הנאשמים על פני אנשי האבטחה.

34. עבירת ההתפרצות המתוארת באישום 4 הייתה נדבך נוסף בשרשרת ההתפרצויות, כאשר גם לה קדם תכנון מוקדם שכלל הגעת אנשים רבים למקום והסתייעות בכלי פריצה, אותם הביאו עמם חברי הכנופיה מבעוד מועד.

עקב הפעלת האזעקה, קיבלו הנאשמים וחבריהם הוראה לעזוב את המקום, ומכאן שהנזק שנגרם מסתכם בנזק שנגרם כתוצאה מההתפרצות עצמה. לצד זאת, הנזק שיכול היה להיגרם היה גדול בהרבה, ככל שהנאשמים היו משלימים את מלאכתם. נזק חמור נוסף יכול היה להיגרם ככל שהיה נוצר מגע בין הנאשמים וחבריהם לבין השומר שהיה כל אותה עת בתוך המפעל.

35. ההתפרצות המתוארת באישום 13 מצביעה אף היא על תכנון מוקדם. הבאת הסולם למקום מבעוד מועד, ושימוש בו לצורך ביצוע ההתפרצות מחלון הקומה השנייה, מצביעה על מידע מוקדם שהיה לנאשמים טרם הגעתם למקום. איסוף ה"מודיעין" נמשך גם בזמן אמת, כאשר הנאשמים המשיכו להתעדכן תוך כדי ביצוע ההתפרצות בנוגע להגעת כוחות משטרה למקום, תוך שהשתמשו בסורק תדרים. לאחר ביצוע פריצה שכללה גרימת נזק לתשתיות בית הדפוס, עזבו הנאשמים את המקום עוד בטרם הספיקו לגנוב ממנו רכוש, זאת לאחר ששמעו ברשת הקשר המשטרית שהמשטרה יודעת על ההתפרצות. על אף שמהעובדות עולה שנאשמים 4 ו-5 תכננו את ההתפרצות, נאשם 6 שימש בין היתר גם כתצפיתן, ונאשם 2 היה בעל "מעמד פיקודי", כאשר קיבל דיווחים מאחרים וחילק הוראות והנחיות, הרי שעדין כולם הורשעו באותן עבירות, זאת לאחר שכל אחד מהם תרם בדרכו שלו את תרומתו למימוש התכנית העבריינית

ולהוצאתה מן הכוח אל הפועל.

להבדיל מהאישומים האחרים, באישום זה נכתב באופן מפורש שאחרים, שהם אינם הנאשמים, הם אלו שניפצו בפועל את אחד מחלונות המפעל. עם זאת, מבט על כלל הפעילות העבריינית, ובשים לב למשכה ולמורכבותה, מלמד על כך שעובדה זו אינה מעלה ואינה מורידה מחומרת מעשיהם של כלל הנאשמים ואין בה כדי להצביע על "מעמדם" של מי מהם בהיררכיה. במאמר מוסגר אציין שעל אף שהמאשימה ביקשה לראות בנאשם 4 כמי ששימש ראש הכנופיה, ובנאשמים 4 ו-5 כ"ראשי ההתארגנות", כאשר נאשם 1 נמצא "מעט מתחתם", הרי שעדין ביקשה לקבוע מתחם עונשי אחד לכולם, וכך ראוי שייעשה.

36. עבירת ההתפרצות המתוארת בתיק אשקלון, מצביעה אף היא על התארגנות מוקדמת של העבריינים, חבירה משותפת לצורך מימוש תכנית הפריצה, הגעה למקום כשהם מצוידים בכפפות, מפתח מותאם אותו החזיק הנאשם ומגזרי מתכת. חלקו של נאשם 2 הסתכם בתצפית מחוץ למחסן שנפרץ.

37. התארגנות ותכנון מוקדמים עולים גם מתיאור ההתפרצות בתיק חדרה, בו הצטיידו הנאשמים מבעוד מועד במשאית במטרה לגנוב ציוד רב ויקר, כפי שאכן אירע בפועל. חלקו של נאשם 3 בפעילות העבריינית הינו חלק משמעותי, שכלל את הבאת המשאית למקום, זיוף לוחיות הרישוי על מנת להקשות על גילוייה ואיתורה בהמשך, העמסת רכוש גנוב בשווי רב והובלתו אל מקום היעד. התכנית העבריינית לא צלחה אך בשל הפעילות המשטרית המהירה שהובילה לתפיסת המשאית והנאשם.

38. המאשימה הצביעה על קשר קודם בין חלק מהנאשמים, זאת על יסוד הצגת גזרי דין מהרשעות קודמות שלהם, כאשר ב"כ הנאשמים התנגדו לכך. מבלי להיכנס לעובי הקורה עקב רוחב היריעה שנפרסה בעניינים אחרים, אעיר בקליפת אגוז שאינני רואה מניעה בהצגת גזרי דין כאמור, בפרט כאשר אין כל שיקול העומד מנגד. הטעם לכך הוא שיש להבדיל בין מצב דברים בו ניתנת רשות להציג הרשעות קודמות בשלב הטיעונים לעונש, לבין מתן אפשרות להציג בזמן ניהול ההליך, למשל לצורך הוכחת "עדות שיטה" ו"מעשים דומים", שהינו חריג לכלל לפיו השופט הדין בתיק העיקרי לא ייחשף לכך בשלב שמיעת הראיות, מהחשש שמא חשיפת הרישום הקודם תשפיע על שיקול דעתו לצורך הכרעה בתיק [ראו והשוו: ת"פ (מח' ת"א) 14088-02-17 מדינת ישראל נ' אורן כהן ואח' (20.2.2019)]. מאותו טעם ממש ומאחר שאין מדובר ב"חומר חקירה", לא היה מקום לכלול חומר זה בתיק החקירה (תארו למשל מצב בו הייתה המאשימה מציינת בכתב האישום שבין נאשם פלוני לנאשם אלמוני היכרות מוקדמת, ואת בקשתה להוכיח נסיבה זו בשלב הבאת הראיות בדרך של הצגת עברם הפלילי של הנאשמים. במקרה זה סביר שהייתה נשמעת התנגדות מטעם הנאשמים, כאשר ההכרעה במחלוקת הייתה מתקבלת בהתאם לחשיבות העניין בתיק המתנהל). עם זאת, מן הראוי היה שהמאשימה תעביר לב"כ הנאשמים מבעוד מועד את גזרי הדין עליהם היא מבקשת להתבסס בטיעוניה, זאת לצורך בחינתם על ידם טרם ישיבת הטיעונים לעונש.

היותו של נאשם 3 תושב האזור

39. ב"כ נאשם 3 ביקש שלא להחמיר עמו אך בשל העובדה שהוא שהה בישראל שלא כדין במועד ביצוע העבירה.

מקובלת עלי הגישה העקרונית לפיה אין להחמיר עם נאשם אך בשל השתייכותו לקבוצה אתנית כזו או אחרת, ומסקנה זו מעוגנת אף בפסיקה [רע"פ 5535/12 כאברי נ' מדינת ישראל (1.5.2013)]. עם זאת, העובדה שהנאשם נמנה על קבוצת תושבי האזור שעצם שהייתם בישראל מהווה עבירה פלילית, מצדיקה החמרה בעונשו וקביעת מתחם עונשי השונה מאדם שעבר עבירה דומה מבלי שנוספה לה עבירה של שהייה לא חוקית בישראל. דומה הדבר לשני נאשמים שביצעו עבירות התפרצות כאשר אחד מהם עבר את העבירה תוך שהפר מעצר בית, בשונה מהנאשם השני. מאחר שהמתחם העונשי נגזר מהאירוע העברייני, הרי שבנסיבה של השהייה הלא חוקית בישראל, או ביצוע עבירה תוך הפרת צו יש משום נסיבה מחמירה המצדיקה קביעת מתחם עונשי גבוה יותר [לנקודת מבט נוספת על הסוגיה ראו ת"פ (פ"ת) 32784-01-14 מדינת ישראל נ' ערג'אן (25.5.2014), שהוגש מטעם ב"כ נאשם 3 (להלן: עניין ערג'אן)]. ועל כך אמר השופט ע' קובו בפסקה 14 בעניין ערג'אן: "הגישה השיפוטית אשר נוהגת במידת הרחמים כלפי אדם אשר נכנס לישראל אך ורק כדי לשבור שבר ולהביא לחם לביתו בעמל כפיו, אינה יכולה להישאר על כנה במקרה של נאשם, אשר נכנס לישראל כדי לבצע עבירות רכוש שפוגעות בציבור בישראל".

ולאחר שאמרנו כל זאת, עיון בכתבי האישום מלמד שנאשם 3 לא הואשם באישומים 1 ו-4 בעבירה של שהייה לא חוקית בישראל, והוא הואשם בעבירה זו רק בתיק חדרה. גם אם הדבר נעשה מתוך שגגה, אתיחס לנסיבה זו רק בקשר למתחם העונשי שיקבע בתיק חדרה. בהערת אגב נוספת אציין שמאחר שהעונש שייגזר על נאשם 3 על חלקו בתיק חדרה יושפע ממילא מהעונש שהוטל על שותפו לעבירה, מכוח כלל "אחדות הענישה", הרי שהדיון בסוגיה זו הופך ממילא לכמעט תיאורטי, כפי שנראה בהמשך.

מדיניות הענישה הנוהגת

40. מדיניות הענישה הנוהגת מלמדת כי גם במקרים חמורים פחות מהמקרה שלפנינו, למשל במקרים בהם היה מדובר בפורץ בודד, להבדיל מהתארגנות של מספר עבריינים, או במקרים בהם לא נגנב רכוש רב, או במקרים בהם לא קדם לעבירה תכנון מדוקדק, או במקרים בהם לצורך הפריצה לא השתמש העבריין באמצעים כלשהם - עדין הוטלו על הנאשמים עונשי מאסר בפועל, על פי רוב לתקופות לא מבוטלות.

א. ברע"פ 7709/12 סולטאן נ' מדינת ישראל (1.11.2012), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע, על יסוד הודאתו, בביצוע עבירות התפרצות לבניין משרדים, תוך נטרול מנגנון האזעקה ומנגנון שער הכניסה וגניבת רכוש בשווי של כ-200,000 ש"ח. הנאשם נידון לעונש מאסר בפועל של 22 חודשים, לצד ענישה נלווית.

ב. ברע"פ 5328/09 מואיד נ' מדינת ישראל (30.6.2009), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע, על יסוד הודאתו, בביצוע עבירות של התפרצות לבניין שאינו דירה, שהייה בלתי חוקית בישראל ועבירות נוספות. על הנאשם הושת עונש של 15 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית.

ג. ברע"פ 5552/10 ברכה נ' מדינת ישראל (25.7.2010), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בביצוע עבירה של פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה בצוותא, לאחר שנקבע שהתפרץ יחד עם אדם נוסף לשני מפעלים מהם גנבו רכוש בשווי כולל של 17,800 ש"ח. עונשו של הנאשם הועמד על 13 חודשי

מאסר.

ד. ברע"פ 6263/15 קורם נ' מדינת ישראל (20.9.2015), שהוגש מטעם ב"כ נאשם 4, הורשע הנאשם, על יסוד הודאתו, בין היתר בעבירה של סיוע להתפרצות לעסק, לאחר שאדם אחר התפרץ לפיצוציה והנאשם המתין לו מחוצה לה ברכב מילוט. לאחר שנקבע בערכאה הדיונית מתחם עונשי הנע בין 4 ל-10 חודשים, ולאחר שהנאשם צירף תיקים נוספים, הושת עליו עונש של 10 חודשי מאסר, שאושר על ידי ערכאות הערעור. אעיר שהעונש שהוטל על הנאשם אכן עונש מקל, אולם גם מעשיו קלים במידה משמעותית ממעשי הנאשמים באישומים השונים.

ה. ברע"פ 1078/15 קרקו ואח' נ' מדינת ישראל (15.2.2015), אושרו העונשים שהוטלו על נאשמים שהורשעו, על יסוד הודאתם, בעבירות של קשירת קשר והתפרצות למפעל בו עבד נאשם 1, משם גנבו ציוד בשווי של כ-650,000 ₪. לשני הנאשמים עבר פלילי שאינו מכביד. על נאשם 1 נגזר עונש של 12 חודשי מאסר, ועל נאשם 2 עונש של 10 חודשי מאסר.

ו. בעפ"ג (מרכז) 45586-02-14 טרנוב נ' מדינת ישראל (13.5.214), העמיד בית המשפט המחוזי את עונשו של הנאשם על 18 חודשי מאסר, לאחר שהורשע, בין היתר, בעבירה של התפרצות למשרדי חברה.

ז. בעפ"ג (מרכז) 761-08-11 קנדיל נ' מדינת ישראל (27.9.2011), אושר עונש מאסר של 10 חודשים שהוטל על נאשם שהורשע, על יסוד הודאתו, בעבירות של שהייה בלתי חוקית בארץ, התפרצות למוסך וגניבת מצלמה, תוך גרימת נזק לרכוש.

ח. בעפ"ג (מרכז) 25848-04-19 שעירי נ' מדינת ישראל (2.7.2019), אישר בית המשפט המחוזי עונש של 20 חודשי מאסר שנגזרו על נאשם שהורשע, על יסוד הודאתו, בעבירה של פריצה לחנות שהייתה סגורה וריקה וגנב מתוכה כ-100 שעונים בשווי של כ-15,000 ₪.

ט. בעפ"ג (ת"א) 23941-04-13 מדינת ישראל נ' נאסר (28.5.2013), הוחמר עונשו של נאשם שהורשע ב-3 עבירות של פריצה לדירה שאינו בניין שהוגדרו כ"נועזות ואלימות" ועבירות רכוש נוספות, והועמד על 24 חודשי מאסר, לאחר שערכאת הערעור ציינה שהיא אינה ממצה עמו את הדין. פסק הדין לא התייחס למתחם מקל יחסית של 9-24 חודשים שנקבע בערכאה הדיונית.

י. בעפ"ג (י-ם) 17761-02-18 אבו סנינה נ' מדינת ישראל (27.1.2019), אושר עונש של 12 חודשי מאסר בפועל שנגזרו על נאשם שהורשע, על יסוד הודאתו, בעבירות של פריצה לבניין שאינו מקום מגורים ושינוי סימני זיהוי של רכב. באותן נסיבות התפרץ הנאשם לאטליז, אליו הגיע עם רכב לאחר ששינה לו את מספרי הזיהוי.

יא. בת"פ (כפ"ס) 2640-10-12 מדינת ישראל נ' כהן (19.6.2013), הושת עונש של 15 חודשי מאסר וענישה נלווית על נאשם שהורשע בביצוע עבירות של פריצה לבניין שאינו דירה והחזקת כלי פריצה, לאחר שנקבע מתחם עונשי הנע בין 8 ל-24 חודשי מאסר.

י"ב. בת"פ (רמלה) 55583-01-17 מדינת ישראל נ' אלמגרי (11.6.2019), הוטל עונש של 10 חודשי מאסר בפועל לנאשם שהורשע, על יסוד הודאתו, בעבירות של פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה, בנסיבות של פריצה למכולת וגניבת קופסאות סיגריות וכסף מזומן.

י"ג. בת"פ (פ"ת) 45583-04-14 מדינת ישראל נ' ברגרט (6.11.2014), הורשע הנאשם, על יסוד הודאתו, בביצוע עבירות של ניסיון התפרצות לבניין שאינו דירה והחזקת נכס חשוד כגנוב. הנאשם פרץ לחנות אופטיקה באופן בו משך שתי דלתות והכניס חוט ברזל, אולם לא הצליח לגנוב דבר מהחנות. לאחר שנקבע מתחם עונשי הנע בין 5 ל-18 חודשי מאסר, נגזרו על הנאשם 12 חודשי מאסר.

י"ד. בת"פ (רמלה) 52913-01-15 מדינת ישראל נ' אבו גודה (20.10.2015), הורשע הנאשם, על יסוד הודאתו, בחמש התפרצויות לבתי עסק שונים, וגרימת נזק בשווי כולל של אלפי שקלים. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 10 ל-30 חודשי מאסר. חרף קיומו של עבר פלילי מכביד, ובשים לב לתסקיר חיובי, נגזר על הנאשם עונש של 7 חודשי מאסר בפועל, לאחר שנמצא שיש לסטות מהמתחם משיקולי שיקום.

ט"ו. המאשימה הפנתה לת"פ (נתניה) 59631-12-13 מדינת ישראל נ' גויטע (3.5.2015), בו הורשע הנאשם, לאחר ניהול הליך הוכחות, בעבירה של התפרצות לבית עסק, משם גנב כלי עבודה בשווי כולל של כ-5,000 ₪. לאחר שנקבע מתחם עונש הולם הנע בין 6 ל-18 חודשי מאסר, נגזר על הנאשם עונש של 12 חודשי מאסר, שלאחר הפעלת מאסר מותנה הצטברו לכדי 18 חודשי מאסר בפועל.

ט"ז. בת"פ (ראשל"צ) 32264-10-17 מדינת ישראל נ' אלסייד (18.11.2019), שניתן על ידי אך לפני מספר שבועות, אליו הפנו ב"כ הנאשמים, נגזר עונש של 22 חודשי מאסר על נאשם שפרץ לחצר של שני מפעלים וגנב מכל אחד מהם מלגזה, לאחר שחתך שערים ושרשראות. מאחר ששתי ההתפרצויות בוצעו באותו הלילה, קבעתי מתחם עונשי כולל לשני האירועים הנע בין 20 ל-36 חודשים. העונש הקל יחסית שנגזר על הנאשם בסופו של יום נבע, בין היתר, מהליך שיקומי בו החל.

41. לפסקי דין נוספים שהוגשו מטעם הצדדים אתייחס בקצירת האומר, שכן הם אינם רלוונטים לענייננו. פסק הדין בעפ"ג (חיפה) 4918-01-18 שהוגש מטעם ב"כ נאשמים 1,2 ו-6 ומטעם ב"כ נאשם 5, עוסק במקרה ייחודי שאינו מלמד על הכלל, כאשר ערכאת הערעור מצאה להתערב בעונש שיקומי אותו קבעה הערכאה הדיונית, וגזרה על הנאשמים עונשי מאסר, לאחר שקבעה שהדבר נעשה תוך חריגה ממתחמי הענישה המקובלים. רע"פ 7683/13, רע"פ 638/18 ורע"פ 370/14, שהוגשו מטעם ב"כ נאשם 3 עסקו בעבירות של פריצה לדירה, לגביה נקבעו באותם פסקי דין מתחמים עונשיים הנעים החל מ-8 או 12 חודשי מאסר ועד ל-24 חודשים. על הנאשמים הוטלו עונשים קלים מטעמים הנוגעים לנסיבותיהם האישיות. ברע"פ 5326/12, שהוגש אף הוא מטעם ב"כ נאשם 3, נגזר על הנאשם עונש מקל שאינו מעיד על הכלל. ת"פ (קריות) 20293-10-17 שהוגש מטעמו של נאשם 4 קובע מתחם עונשי חריג לקולא שאינו מעיד על הכלל, מה גם שנסיונות ביצוע העבירות דפאן חמורות בהרבה.

42. ואולם, נסיבות ביצוע העבירות במקרה שלפנינו אינן דומות לנסיבות ה"רגילות" של עבירת התפרצות לעסק, והן חמורות בהרבה מהנסיבות המתוארות בגזרי הדין אותם סקרתי לעיל. אבחנה זו נובעת ממספר טעמים, כשבראשם הכמות הגדולה של הפורצים באישומים 1,2,4 ו-13, וכן ההתארגנות והתכנון שקדמו לביצוע המעשים, כאשר ניכר שכל

אחד מהנאשמים ידע את תפקידו ואת "מקומו בכוח". הנאשמים הצטיידו בציוד מתוחכם בדמות סורקי התדרים המשטרתיים ואף השתמשו בהם במהלך הפעילות. הנאשמים אף הביאו למקום משאית לצורך העמסת סחורה רבה ככל הניתן, וגנבו בפועל ציוד רב ערך בשווי מאות אלפי שקלים (באישום 1 ובתיק חדרה). נסיבות אלו מהוות משנה חומרה למעשי הנאשמים ומחייבות קביעת מתחם עונשי גבוה. בעניין זה אזכיר שמאחר שבקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב לא רק בסוג העבירה, אלא גם בנסיבות ביצועה, הפועל היוצא הוא שלאותה עבירה יכול ויקבעו מתחמי ענישה שונים, שייגזרו מהנסיבות השונות [ע"פ 1512/19 מוחמד עכאשי נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (4.12.2019)].

43. ואכן, במקרים בהם הנסיבות היו מחמירות יותר, ניכרת בפסיקה מגמת החמרה ברורה, כאשר על הנאשמים הוטלו עונשי מאסר משמעותיים יותר:

א. ברע"פ 574/11 יוסף נ' מדינת ישראל (20.1.2011) (להלן: עניין יוסף), אושר עונש של 30 חודשי מאסר שנגזרו על נאשם שהורשע, על יסוד הודאתו, בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, הסתייעות ברכב לביצוע פשע והתפרצות למפעל בו הוחזקה סחורה בשווי רב. חלקו של הנאשם הסתכם בהבאת משאית למקום לצורך העמסת הרכוש הגנוב, כאשר האחרים הם אלו שפרצו למפעל וגנבו ציוד בשווי של 20,000 ₪, שנתפס בהמשך.

ב. ברע"פ 11424/03 אשתי נ' מדינת ישראל (5.1.2004), אושר עונש מאסר של 3.5 שנים, שלאחר הפעלת מאסר מותנה הצטבר לכדי 4.5 שנים, לנאשם שקשר קשר עם אחרים, התפרץ לבית מרקחת וגנה תרופות בשווי של עשרות אלפי ₪. החבורה נסעה מהמקום ובהמשך נתפסה.

ג. ברע"פ 117/16 מעווד נ' מדינת ישראל (11.1.2016), נדחה ערעורו של נאשם שהורשע, לאחר ניהול הליך הוכחות, בעבירות של קשירת קשר, התפרצות לבניין שאינו מקום מגורים או תפילה בצוותא, היזק לרכוש והחזקת מכשירי פריצה. הנאשם קשר קשר עם אחרים, שהצטיידו בכלי פריצה ופרצו למוסד ציבורי, תוך שגרמו לנזק בסך של 59,000 ₪. התסקיר בעניינו של הנאשם נשא אופי שלילי. בערכאה הדיונית נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 6 ל-24 חודשי מאסר ועל הנאשם נגזר עונש של 18 חודשי מאסר, שלאחר הפעלת מאסר מותנה הצטברו לכדי 28 חודשים. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו של הנאשם והעמידו על 24 חודשי מאסר, עונש שאושר, כאמור, על ידי בית המשפט העליון.

ד. בעפ"ג (ב"ש) 42295-12-17 אבו סבית נ' מדינת ישראל (7.3.2018), נדחה ערעורו של נאשם על עונש של 14 חודשי מאסר שנגזר עליו לאחר שהורשע, על יסוד הודאתו, בין היתר, בעבירות של פריצה לבניין שאינו בית מגורים, סיוע לפריצה למבנה שאינו מקום מגורים וקשירת קשר לפשע. בערכאה הדיונית הגבילה עצמה המאשימה לעונש של 15 חודשי מאסר לאחר שהנאשם עבר הליך שיקומי. ההסדר כובד על אף שנמצא שהוא "נוטה במובהק לקולא".

ה. בעפ"ג (מרכז) 14023-04-09 אזרזאר ואח' נ' מדינת ישראל (7.7.2009), אושר עונש של 15 חודשי

מאסר שהוטל על כל אחד מהנאשמים (על נאשם 2 הוטל עונש סופי של 21 חודשי מאסר לאחר שהופעל נגדו מאסר מותנה), לאחר שהורשעו על יסוד הודאתם בביצוע עבירות של הסגת גבול, גניבה והיזק לרכוש.

בשונה מענייננו, לא הורשעו הנאשמים בעבירות של קשירת קשר או התפרצות.

ו. בעניין ערג'אן לעיל, הורשע הנאשם, על יסוד הודאתו, בביצוע עבירות של התפרצות לעסק, גניבה וכניסה לישראל שלא כחוק, זאת לאחר שאחרים קשרו קשר לבצע את ההתפרצות ואחד מהם קרא לנאשם להצטרף אליהם. לאחר שנקבע מתחם עונשי הנע בין 14 ל-26 חודשי מאסר, הושת על הנאשם עונש של 18 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית.

סיכום ביניים - קביעת מתחמי הענישה

44. נוכח כל האמור, מצאתי שככלל, ולמעט עמדתה בתיק אשקלון, ועמדתה בנוגע לנאשם 8, המתחמים העונשיים שהתבקשו על ידי המאשימה הינם מתחמים הולמים, המביאים לידי ביטוי את מכלול הנסיבות עליהן עמדתי לעיל, כמו גם את מדיניות הענישה הנוהגת. אשר על כן אני קובע מתחמים עונשיים באופן הבא:

לאישום 1 (נאשמים 1-5) - מתחם עונשי הנע בין 24 ל-36 חודשי מאסר;

לאישום 1 (נאשם 8 שלא היה חלק מההתארגנות המקורית ומקשירת הקשר) - מתחם עונשי הנע בין 18 ל-30 חודשים (לנאשם 7, שהורשע בעבירת סיוע בלבד ולא היה חלק מקשירת הקשר, ייקבע בבוא העת מתחם עונשי שונה);

לאישומים 2,4 ו-13 - מתחם עונשי הנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר;

לתיק אשקלון, בו הורשע נאשם 2 בעבירת סיוע בלבד, מתחם עונשי הנע בין 6 ל-12 חודשי מאסר;

לתיק חדרה, הדומה עד מאוד לאישום 1 אולם מספר המשתתפים בו היה קטן יותר, וההתפרצות הייתה מתוככמת פחות, מתחם עונשי הנע בין 20 ל-30 חודשי מאסר.

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות

מספר הערות כלליות

45. נסיבה משמעותית לקולא לגבי כלל הנאשמים היא הודאתם בעובדות כתבי האישום המתוקנים. מעבר לקבלת האחריות על מעשיהם, הרי שבמקרה זה הובילה הודאתם של הנאשמים לחיסכון משמעותי בזמן שיפוטי יקר. די להעיק במבט חפוז ברשימת עדי התביעה הארוכה בכתב האישום העיקרי כדי להיווכח במורכבות ניהול התיק, ככל שהיה על המאשימה לנהלו. על אף שנימוק זה אינו יכול לעמוד לבדו ואינו חזות הכול, בכוונתי לתת לו משקל משמעותי בגזירת דינם של הנאשמים, באופן שכנקודת מוצא ייגזר עונשם במרכז המתחמים שנקבעו, גם אם לא בדיוק באמצעם, זאת על

אף הנסיבות המחמירות הקיימות לגבי חלק מהנאשמים, כמו למשל עבר פלילי, ולפני שאדרש לדיון בנסיבות המקלות הקיימות לגבי חלקם, כגון נסיבות אישיות חריגות או העדר עבר פלילי.

46. מאידך גיסא, אין בידי לקבל את עתירת חלק מב"כ הנאשמים לתת משקל מכריע לקשיים ראייתיים כאלו ואחרים הקיימים לדידם בחלק מהאישומים בהם הורשעו, לא כל שכן לצורך קביעת המתחם העונשי עצמו (ראו סעיפים 40ג ו-40ט לחוק). הטעם לכך הוא שבתיק זה נערך הליך גישור ארוך שהתפרס על פני מספר ישיבות, במהלכו תוקן כתב האישום בצורה משמעותית, כאשר מרבית האישומים שהופיעו בכתב האישום המקורי נמחקו ממנו לחלוטין. חזקה על הצדדים שכלכלו צעדיהם בהתאם לחומר הראיות בתיק, כאשר בסופו של יום הציגו את כתב האישום המרוכך בו הודו הנאשמים. משהודו הנאשמים באישומים המיוחסים להם, וחלקם אף צירפו תיקים נוספים שהיו תלויים ועומדים נגדם, אין לתת משקל יתר לקושי ראייתי כזה או אחר, בבחינת "כפל הנחה" על זו שכבר ניתנה להם במסגרת ההסדר הדיוני.

נאשם 1

47. נאשם 1, יליד 1977, ואב לשתי בנות בגילאי 10 ו-16.

את דרכו העבריינית החל הנאשם כשהיה כבן 18, כאשר לאורך השנים צבר 7 הרשעות קודמות, בין היתר בעבירות גניבה, החזקת נכס חשוד כגנוב, החזקת מכשירי פריצה, פריצה לבניין שאינו דירה והחזקת סכין (הרשעתו האחרונה אינה מעודכנת במרשם הפלילי שהוגש - ת/1).

כיום מרצה הנאשם עונש מאסר של 20 חודשים שנגזרו עליו ביום 18.11.2019 בת"פ (רחובות) 5750-02-16 (ת/2), במסגרתו הורשע, בין היתר, בביצוע עבירות של החזקת כלי פריצה, נהיגה פוחזת, הפקרה אחרי פגיעה, נהיגה בקלות ראש בה נפגע אדם ושינוי זהות של רכב. יש לציין שגזר הדין אינו חלוט, כאשר מטעם הנאשם הוגש ערעור הן על הכרעת הדין והן על חומרת העונש. מדובר בעבירות שבוצעו במועד שקדם לביצוע העבירות בהן הורשע בתיק שבפני.

הנאשם החל להתפרץ לבתי עסק בשנים 2006-2007, כאשר שלושת בתי העסק אליהם פרץ בתיק הנוכחי, הינם בתי העסק החמישי, השישי והשביעי אליהם פרץ. בשנת 2008 נדון הנאשם לעונש מאסר של 11 חודשים בגין הפריצה הראשונה. דומה שעונש מאסר זה לא הרתיע אותו, והוא שב לבצע עבירות נוספות לאחר שחרורו. הנאשם אף לא השכיל לנצל את ההזדמנות שניתנה לו בדמות צו המבחן שהוטל עליו בשנת 2010, לאחר שהורשע בביצוע ההתפרצות השנייה, והוא שב לבצע, כאמור, עבירות חמורות. גם את העונש הקל בדמות מאסר מותנה שהוטל עליו לאחר שהורשע בפריצה השלישית, פירש הנאשם ככל הנראה כחולשה של המערכת.

מגזר הדין האחרון (ת/2), שניתן כאמור אך לאחרונה, עולה ששירות המבחן התרשם מהנאשם באופן שלילי, תוך שמצא שהוא בעל דפוסים עברייניים, מניפולטיבי, שעסוק בסיפוק צרכיו תוך התעלמות מהפגיעה באחר.

מאידך גיסא, עולה מהתסקיר, כמו גם מטיעוני ב"כ הנאשם, מצבו האישי המורכב והקשה של הנאשם. מצבו הרפואי של הנאשם הדרדר בשנתיים האחרונות כאשר כלייתו נכרתה והוא מצוי במעקב אונקולוגי עקב מחלת הסרטן בה חלה (נ/12). על כך יש להוסיף את מצבה הרפואי הקשה של אשתו, ומצבה הכלכלי הקשה של משפחתו, שנאלצה למכור את ביתם עקב חובות כבדים שצברו בני הזוג (נ/13), הנובע, בין היתר משריפת העסק המשפחתי (נ/14).

הנאשם הביע חרטה על מעשיו וצער על הנזק שגרם לבעלי בתי העסק. מ-נ/10 עולה שהנאשם השתלב בקורסים שונים במסגרת שב"ס, והוא לוקח חלק בפרויקט חונכות עבור עצורים אחרים.

48. נסיבותיו האישיות של הנאשם הינן נסיבות קשות, כאשר שילובן יחדיו הופך אותן לחריגות באופן המצדיק למקמו בחלק הנמוך של כל אחד מהמתחמים שנקבעו, גם אם לא בתחתיתם, באופן המבדיל אותו מנאשמים 4,2 ו-5, שותפיו לאישומים 1,2 ו-13; מנאשם 3 שותפו לאישומים 1 ו-4; מנאשם 6, שותפו לאישומים 4 ו-13; ומנאשמים 7 ו-8, שותפיו לאישום 1. ברי שמצבו הרפואי של הנאשם יקשה עליו לרצות את עונש המאסר בהשוואה לחבריו הבריאים. מנגד, יש לזכור ששב"ס ערוך לקלוט כל אסיר, יהא מצבו הרפואי אשר יהא, ולפיכך אין לתת לנסיבה זו משקל יתר לקולא, עד כדי חריגה ממתחם העונש ההולם, בפרט כאשר לא הונחה תשתית המלמדת כי שהותו של הנאשם בבית הסוהר תכביד על מצבו, או שימנע ממנו הטיפול הרפואי לו הוא זקוק. כידוע, על אף ששיקול בדבר מצבו הרפואי של נאשם יכול להוות שיקול לקולת עונשו, עדין אין מדובר בשיקול שבהכרח "מכריע את הכף", ויש לאזנו עם יתר שיקולי הענישה, כשבראשם חומרת העבירות בהן הורשע [ע"פ 9816/16 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 11 (21.12.2017)].

49. לצד זאת, מצאתי לדחות את בקשת ההגנה לחפוף את עונש המאסר שיוטל על הנאשם לעונש המאסר אותו הוא מרצה כיום, בין אם בצורה מלאה ובין אם באופן חלקי. סעיף 45(ב) לחוק קובע:

מאסר חופף

"מי שנידון למאסר ולפני שנשא כל עונשו חזר ונידון למאסר, ובית המשפט שדן אותו באחרונה לא הורה שישא את עונשי המאסר, כולם או מקצתם, בזה אחר זה, לא ישא אלא עונש מאסר אחד והוא של התקופה הארוכה ביותר".

במקרה שלפני לא מצאתי שקיימים נימוקים לחפיפת שני עונשי המאסר, ומנגד קיימים טעמים לנשיאת העונשים בזה אחר זה. האחד - חומרת מעשיו של הנאשם בשני התיקים; השני - החשש מפגיעה קשה בשיקולי ההרתעה והחשש מהעברת מסר סלחני שגוי לנאשם ולנאשמים בכוח; השלישי - הנסיבות האישיות הקשות עמדו לנגד עיני בית המשפט ברחובות טרם שגזר את עונשו של הנאשם; הרביעי - ההתחשבות במצבו הרפואי של הנאשם בתיק הנוכחי באה לידי ביטוי במיקומו בחלק התחתון של כל אחד מהמתחמים שנקבעו, במובחן מיתר הנאשמים. החמישי - חפיפת העונשים תהא בבחינת התערבות בגזר דינו של בית המשפט ברחובות בדרך של קיצור העונש שנקבע על ידו, שלא על ידי ערכאת הערעור. השישי - לנאשם עמדה האפשרות לצרף את כלל תיקיו בפני אחד המותבים, אולם הוא בחר שלא לעשות כן.

נאשם 2

50. נאשם 2, בן 36, אב לששה ילדים.

לחובת הנאשם שתי הרשעות קודמות ישנות יחסית ותיק נוסף שהסתיים מבלי שהורשע. בשנת 2004 הורשע הנאשם, בין היתר, בביצוע עבירה של התפרצות לבניין שאינו דירה והוטל עליו עונש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות כעונש עיקרי.

הנאשם הביע חרטה על מעשיו.

בתסקיר שירות המבחן מיום 13.9.2018, שהוגש בתיק אשקלון עולה שהנאשם מחזיק בגישה מצמצמת בכל הנוגע לחלקו בעבירה, והציג עמדה שהרחיקה ממנו אחריות כלשהי להתנהלותו. עוד התרשם שירות המבחן מהיעדר אמפטיה לנפגעי העבירה. הנאשם שולב בקבוצה מיוחדת לעצורי בית במסגרת צו פיקוח במסגרת הליך המעצר, זאת על אף התרשמות שירות המבחן כי הוא אינו מעוניין להעמיק בטיפול. ואכן, הנאשם התקשה להגיע למפגשים הקבוצתיים, ובמפגשים בהם נכח שיתף מעולמו באופן חלקי בלבד. בתוך כך נמסר שהנאשם נטה להשליך את האחריות להתנהלותו השולית על גורמים חיצוניים, והתקבל הרושם שהמוטיבציה שלו להמשך הטיפול הינה נמוכה. רושם נוסף שהתקבל הוא שהנאשם מנהל קשרים שוליים, זאת על אף הכחשתו.

ואכן, לא חלפו חודשיים ימים מיום כתיבת התסקיר, והנאשם ביצע את העבירות בהן הורשע בפרט האישום השני, וחודש לאחר מכן את העבירות בהן הורשע בפרט האישום הראשון.

51. בתיק אשקלון הודה הנאשם במסגרת הסדר טיעון, בו הסכימו הצדדים שיוטל עליו עונש של 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, ככל שתסקיר שירות המבחן בעניינו יהיה חיובי. מטבע הדברים הסדר זה אינו עומד עוד בתוקף, בפרט כאשר הנאשם ביצע עבירות נוספות מאותו סוג שעה שהוא ממתין לגזר דינו בתיק אשקלון, עובדה שמקנה למעשים בגינם הורשע בתיק זה משנה חומרה בו יש להתחשב בגזירת עונשו.

נקודת מוצא לקביעת עונשו של הנאשם בתיק אשקלון, היא העונש שנגזר על שותפו של הנאשם לביצוע העבירות באותו תיק, בעל עבר פלילי משמעותי, עליו הושת עונש של 19 חודשי מאסר במסגרת הסדר טיעון סגור, לאחר שהופעלו מאסרים מותנים בני 4 ו-7 חודשים מאותו גזר דין, ומאסר מותנה נוסף של 4 חודשים, לגביהם נקבע שירוצו בחופף לעונש המאסר. השותף הורשע בביצוע העבירה המוגמרת, להבדיל מנאשם 2 שהורשע בעבירת סיוע בלבד. לפיכך מצאתי להעמיד את עונשו של הנאשם על תיק אשקלון על 8 חודשים בלבד, עונש שנמצא בתחתית המתחם העונשי שנקבע לתיק אשקלון. לגבי יתר העבירות, ימוקם עונשו של הנאשם במרכז כל אחד מהמתחמים שנקבעו, תוך חפיפה קלה ביניהם. לא מצאתי לחפוף את שתי תקופות המאסר, כבקשת ההגנה, מכל הטעמים לחומרה עליהם עמדתי לעיל.

נאשם 3

52. נאשם 3 הינו תושב האזור, אב לארבעה ילדים קטנים, ומכאן שהטלת עונש מאסר עליו תפגע במשפחתו במידה רבה יותר מאשר על יתר הנאשמים, שמשפחותיהם יוכלו לבוא ולבקרו. מנגד, לנאשם אישה ישראלית, ומכאן שיוכל לראותה בהתאם לנהלי שב"ס.

ממסמך שהוכן על ידי עובדת סוציאלית המלווה את אשת הנאשם (נ/1) עולה שלבני הזוג ארבעה ילדים, אחד מהם מוכר על ידי המוסד לביטוח לאומי כנכה 100%, כאשר הטיפול בו דורש השקעה רבה.

לחובת הנאשם הרשעה קודמת אחת משנת 2016 בעבירה של כניסה לישראל שלא כדן. על אף עברו הפלילי הלא-משמעותי של הנאשם, רצף העבירות בהן הורשע במסגרת הליך זה (שלושה אירועים שונים), מצביע על דפוסי העברייניים.

הנאשם הביע חרטה על מעשיו.

על שותפו של הנאשם בתיק חדרה, בעל עבר פלילי "מכביד", שהורשע בעבירות של סיוע לפריצה לבניין שאינו דירה, קשירת קשר לפשע, זיוף סימני זיהוי של רכב בצוותא וגניבה בצוותא, הושת עונש של 15 חודשי מאסר (ת/7), בהסדר טיעון סגור.

לאחר שנתתי דעתי לעברו הפלילי הלא מכביד של הנאשם ולמצבו של בנו, מצאתי למקם את עונשו בחלק המרכזי-תחתון של המתחמים העונשיים שנקבעו. כפועל יוצא מכך, ועל אף שמדובר בעונש הנוטה לקולא, יושתו על הנאשם 22 חודשי מאסר על תיק חדרה, עונש המתכתב אף עם העונש שהוטל על שותפו. לגבי אישומים 1 ו-4 ימוקם עונשו של הנאשם בחלק המרכזי-תחתון של המתחמים שנקבעו, תוך חפיפה קלה ביניהם.

נאשם 4

53. נאשם 4 בן 43, ואב לשבעה ילדים.

משני מכתבים שהוגשו מטעם "הנהלת בית הספר" בקשר לשניים מילדיו, עולה שהעדרו של הנאשם מחיק המשפחה עקב מעצרו משפיע עליהם לרעה (נ/5). אין ספק שעונש מאסר יפגע בנאשם ובבני משפחתו. לצד זאת לא נותר אלא להביע צער על כך שהנאשם לא חשב על משמעות מעשיו בשלב מוקדם יותר, בפרט כאשר הוא למוד ניסיון מהרשעותיו הקודמות, ולאחר שכבר ריצה בעבר עונש מאסר.

ואכן, לחובת הנאשם עבר פלילי מכביד הכולל 7 הרשעות. באחת מהן הורשע בביצוע 8 עבירות של הפרת הוראה חוקית (זאת בניגוד לעולה מהרישום הפלילי שלו, ועל המאשימה לדאוג לתיקון הטעות). בגין הרשעתו זו אף ריצה הנאשם בשנת 2017 עונש מאסר בפועל של 5 חודשים ויומיים. כן הוטל עליו עונש מאסר מותנה שהינו חב הפעלה.

עוד הורשע הנאשם בעבר בעבירות של תקיפה, הפרעה לשוטר, החזקת סכין, החזקת מכשירי פריצה, החזקת נכס שהושג בעוון, 3 עבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב ועבירות שנלוו לעבירות אלו. בימים אלו ממתין הנאשם לגזר דין בת"פ (כפ"ס) 45573-04-16 במסגרתו הורשע בביצוע עבירה של התפרצות לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה (פריצה לבית עסק שבוצעה בחודש מרץ 2016), ובעבירה של סיוע לפריצה לבית עסק נוסף וגניבת ציוד רב ערך מתוכו בחודש מרץ 2016 (ת/10).

הנאשם לא השכיל לנצל הזדמנויות שונות שניתנו לו לאורך השנים לאחר שלמרות שהורשע בביצוע עבירות חמורות, הוטלו עליו עונשים קלים בלבד בדמות צו של"צ, עונשים מותנים והתחייבות. דומה שגם עונש המאסר שהוטל על הנאשם בשנת 2017 לא הרתיע אותו מלשוב ולבצע עבירות פליליות, הפעם בדרגת חומרה גבוהה יותר.

54. לדברי ההגנה, הנאשם ביצע את העבירות על רקע מצוקה כלכלית של משפחתו, כאשר בעבר עבד בעבודות מסודרות. אציין שהתקשיתי לקבל את הסבריו של הנאשם לביצוע העבירות על רקע זה, שכן לא ניתן להלום מצב בו אדם הנקלע למצוקה כלכלית יבצע עבירה פלילית ויזכה בהמשך להקלה בעונשו. עוד התקשיתי לקבל את ניסיונו של הנאשם לצייר עצמו כאדם נורמטיבי, בשים לב לעברו הפלילי, לעובדה שריצה בעבר עונש מאסר בפועל, ולכך שעבר את העבירות בתיק זה שעה שהתנהל נגדו תיק פלילי מקביל בבית משפט השלום בבאר שבע, בו המתין לגזר דין.

55. לזכות הנאשם יש לזקוף את החרטה שהביע ואת השתתפותו בצער שגרם לבעלי העסק.

הנאשם עבד בשנים 2000-2007 כמורה בבית ספר וממכתב הערכה שהוגש מטעם מנהל בית הספר (נ/3) עולה שהיה אהוב על כולם, עזר לזולתו ועזב את בית הספר לאחר שנקלע למצב כלכלי גרוע. בשנים 2017 ועד תחילת 2019 עבד הנאשם בחברת "עולם המגבונים" (הוצגו 3 תלושי שכר מחודשים 11/18 ועד 01/19). מגורם עלום שם בחברה נמסר כי הנאשם ביצע תפקידו על הצד הטוב ביותר (נ/2). במאמר מוסגר אציין שלא ברור כיצד מתיישב המכתב שהוגש מטעם חברת "עולם המגבונים" עם הנזק שנגרם לחברה כתוצאה מחיובה בתשלום דמי השכירות עבור אחד מכלי הרכב שהיו מעורבים באירוע. עם זאת, עובדות כתב האישום אינן מייחסות מעשה זה לנאשם עצמו.

נוכח כל האמור, מצאתי למקם את עונשו של הנאשם במרכז המתחם העונשי שנקבע לכל אחת מהעבירות בהן הורשע, תוך חפיפה קלה ביניהם.

טענת נאשם 4 לגבי אי ידיעתו על קיומו של המאסר מותנה

56. את העבירה הנוכחית עבר הנאשם שעה שתלוי ועומד נגדו מאסר מותנה חב הפעלה של ארבעה חודשים. ב"כ הנאשם ביקש לחפוף את המאסר המותנה לכל עונש שייגזר על הנאשם, מן הטעם שהנאשם לא היה מודע לקיומו. עיון בגזר הדין מלמד שהעבירות עליהן חל התנאי לא היו רכיב מוסכם בהסדר הטיעון בין הצדדים, והן נקבעו על ידי בית המשפט, שהרשיע את הנאשם, לאחר תיקון כתב האישום, בעבירות של הפרה הוראה חוקית, בשעה שחלק מיתר הנאשמים הורשעו גם בעבירות הקשורות לפגיעה ברכוש. הנה כי כן, המאסר המותנה שהוטל על הנאשם לא ניתן "בחלל ריק", והוא אינו תלוש מהעבירות בהן הואשמו הנאשם וחבריו. יתר על כן, הנאשם נכח בדיון בו הוטל עליו המאסר המותנה. מהאמור עולה שטענת הנאשם בדבר אי הידיעה בדבר קיומו של המאסר המותנה דינה להידחות.

על אופן ריצוי המאסר עמד השופט ס' ג'ובראן בע"פ 5458/11 אברג'יל נ' מדינת ישראל (31.1.2012):

"כידוע, עונש מאסר על תנאי שמופעל ירוצה באופן מצטבר לעונש שנגזר באותו התיק, אלא אם קיימים טעמים מיוחדים. זאת, שכן המאסר המותנה הוא "בבחינת כרטיס כניסה מחודש אל החברה. אולם, אם נכזבה הציפיה כי המאסר המותנה התלוי ועומד נגד הנידון ירתיעו מלשוב ולבצע עבירות, הרי שנחלש באופן ניכר משקלו של אינטרס השיקום וגובר משקלם של אינטרס הגמול, ההגנה על הציבור, הצורך בהרחקה מהציבור ושיקום בעת המאסר" (ע"פ 4654/03 וליד נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], ניתן ביום 26.6.2006, בפסקה 26)).

בהעדר נימוק לחפיפת עונש המאסר המותנה, הוא ירוצה במצטבר לעונש המאסר שיוטל על הנאשם בתיק זה.

נאשם 5

57. נאשם 5, בן 40 ואב ל-8 ילדים (נ/7).

לחובתו עבר פלילי מכביד הכולל 7 הרשעות קודמות ותיק נוסף שהסתיים ללא הרשעה בעבירת פריצה לבניין שאינו דירה, אותה עבר בשנת 1996. הרשעתו האחרונה של הנאשם משנת 2017 עניינה קיום תחנת טלגרף אלחוטי ללא

רישיון (3 עבירות), במסגרתה הוטל עליו עונש מוסכם של 5 חודשי מאסר בעבודת שירות וענישה נלווית. יתר הרשעותיו של הנאשם הינן הרשעות ישנות יחסית, בעבירות נגד שוטרים, איומים, החזקת נכס חשוד כגנוב, החזקת סכין שלא כדין, תקיפה, שימוש ברכב ללא רשות. הנאשם ריצה 3 תקופות של מאסר בעבודות שירות, אולם נראה שהוא פירש בצורה מוטעית את אי שליחתו לריצוי מאסר בין כתלי הכלא. למרבה הצער, לאחר תקופת רגיעה ארוכה יחסית מביצוע עבירות פליליות, חזר הנאשם לבצען, הפעם ביתר שאת ובדרגת חומרה עולה, כפי שמשקף מהאישומים בהם הורשע בתיק זה.

לדברי ב"כ הנאשם פרנס הנאשם בדוחק את משפחה המונה תשע נפשות (נ/10), ומכאן שעונש מאסר יפגע במשפחתו. ואולם, כמי שאינו עומד לדין בפעם הראשונה, היה על הנאשם לקחת בחשבון את השפעת מעשיו על משפחתו ככל שייתפס.

לזכות הנאשם יש לציין את השתלבותו בתכנית שיקומית בין כתלי הכלא (נ/6), ואת העובדה שכיום הוא משמש כתומך בכלא.

נוכח כל האמור, מצאתי למקם את עונשו של הנאשם במרכז המתחמים העונשיים שנקבעו לכל עבירה, תוך חפיפה קלה ביניהם.

סוגיית הפעלת שני המאסרים המותנים של נאשם 5

58. על נאשם 5 הוטלו באותו גזר דין מאסר מותנה של 4 חודשים על "עבירות רכוש מסוג עוון או עבירות לפי פקודת הטלגרף האלחוטי" ומאסר מותנה של 8 חודשים על "עבירות רכוש מסוג פשע".

השאלות שבמחלוקת נוגעות לאופן הפעלתם של שני המאסרים המותנים בינם לבין עצמם, ובינם לבין עונש המאסר בתיק הנוכחי.

על אף שאיני רואה מניעה עקרונית להפעיל את שתי תקופות המאסרים המותנים מאותו גזר דין במצטבר זה לזה, מן הטעם שהנאשם הורשע בשלושה אירועים שונים ונבדלים זה מזה, מצאתי להימנע מכך, גם אם הדבר נעשה לפנים משורת הדין, ולחפוף את שתי תקופות המאסר, שבמקור נועדו ליצור "מדרג" חומרה בין העבירות.

59. מנגד, מצאתי לדחות את עתירת הנאשם לחפוף את עונש המאסר המותנה לעונש שייגזר עליו במסגרת תיק זה, בטענה שהוא לא הורשע בעבירה מסוג פשע בתיק במסגרתו הוטל התנאי. הטעם להחלטתי הוא שהפועל היוצא של העדר סיכום בין הצדדים במסגרת הסדר הטיעון הסגור בתיק התנאי לגבי אופי התנאי ומשכו, הוא הסמכתו של בית המשפט להידרש לכך כחלק מגזר הדין.

לפיכך, במצב דברים בו לא מוצגת לבית המשפט הסכמה כאמור, רשאי הוא לגזור על הנאשם מאסר מותנה כראות עיניו, לרבות בקשר לסוג עבירות לגביהן לא הורשע הנאשם. דוגמא לכך יכולה להיות כאשר נמחקת מכתב האישום עבירה חמורה או כשנסיבות המעשה מצדיקות הכללת מקרים חמורים בגדרי התנאי. מכל מקום, ככל שהייתה לנאשם השגה כלשהי על רכיב המאסר המותנה שנגזר עליו בשעתו, היה עליו להגיש על כך ערעור במועד הקבוע בחוק, ולא להמתין עם השגותיו אלו עד למועד בו מתבקש בית המשפט להפעילו. במלים אחרות, בית המשפט המפעיל את התנאי אינו משמש כערכאת ערעור על המותב שהחליט על אופי המאסר המותנה או על משכו.

נאשם 6

60. נאשם 6, יליד 1986.

לחובתו שתי הרשעות קודמות. בשנת 2010 הורשע הנאשם לראשונה, בין היתר בביצוע עבירה של פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה, אותה ביצע בשנת 2008. על הנאשם נגזר עונש מאסר למשך 12 חודשים. באותה שנה הורשע הנאשם פעם נוספת בעבירה מאותו סוג, אותה ביצע בשנת 2009. הפעם הוטל על הנאשם עונש של 20 חודשי מאסר. למרבה הצער, לא היה במאסרים אלו כדי להניא את הנאשם מלשוב ולבצע עבירות דומות. לא זו אף זו, בתיק האחרון בו הורשע, בחר הנאשם לנצל את זכות המילה האחרונה ואמר לבית המשפט: "אני מצטער על מה שעשיתי, ואני לא אעשה את זה יותר" (ת/14). על אף שחלפו מספר שנים מהיום בו נאמרו הדברים ועד היום, עינינו הרואות שהנאשם לא עמד במילתו, וכל שנותר לו לעשות הוא להביע צער על מעשיו גם בפעם זו.

אשר על כן, מצאתי למקם את עונשו של הנאשם במרכז המתחמים העונשיים שנקבעו, תוך חפיפה קלה ביניהם.

נאשם 8

61. נאשם 8, יליד 1996, נעדר עבר פלילי.

לדברי בא כוחו הוא בוגר תיכון, בעל תעודת בגרות מלאה ועובד בעבודה מסודרת (לא הוצגו מסמכים).

נתתי דעתי לפרק הזמן של כמעט 5 חודשים בהם היה נתון במעצר באיזוק אלקטרוני, שלאחריו ביקש לחזור לבית המעצר.

אשר על כן, ובשים לב לעברו הפלילי הנקי, מצאתי למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם העונשי שנקבע.

רכיבים כלכליים - פיצוי וקנס

62. כידוע, אחד ההבדלים בין הפיצוי בהליך האזרחי לבין הפיצוי בהליך הפלילי הוא שהפיצוי בהליך הפלילי ניתן בגין 'הנזק או הסבל' שנגרמו, ואלה "אינם טעונים הוכחה מפורטת הניתנת לחישוב מדויק" [פסק דינה של הנשיאה א' חיות בדנ"פ 5625/16 אסרף נ' טווק בוקובזה, פסקה 15 (13.9.2017)].

אשר לאמות המידה להערכת שווי הנזק, נקבע שאלו ייקבעו בדרך של אומדן: "אין זה עניין לקביעת שיעור או מידה מדויקים, אלא מדובר בקביעה שהיא פרי איזון בין מכלול של שיקולים וביניהם מכלול נסיבות העניין, היקף הנזק שנגרם ותוצאותיו" [ע"פ 10632/07 מנשה מזרחי נ' מדינת ישראל (10.6.2008), פסקה 11 לפסק דינה של השופטת ע' ארבל].

במקום אחר נקבע שהגם ש"לעתים המלאכה אינה קלה, והיא אינה בהכרח מדויקת ומבוססת על תחשיבים", עדין עמדת המחוקק היא כי "היתרון שבפסיקת הפיצוי הפלילי לנפגע העבירה גובר על החיסרון" [ע"א 6485/18 מדינת ישראל נ' פלוני (26.12.2019), פסקה 2 לפסק דינו של השופט נ' הנדל].

עמוד 28

עוד נקבע שהפיצוי העונשי נקבע לא אחת במנותק משאלת שווי הרכוש שנגנב ובמנותק מהשאלה האם הרכוש הוחזר לבעליו. כך למשל, בעניין יוסף אישר השופט (כתוארו אז) ס' ג'ובראן, בין היתר, את רכיב הפיצוי בסך של 25,000 ₪ שהוטל על נאשם שהורשע בהובלת רכוש בשווי של 20,000 ₪ שנגנב זה עתה על ידי חבריו שפרצו למפעל, זאת לצד חילוט משאיתו, גם לאחר שהסחורה נתפסה והוחזרה לבעליה. דומה שהטעם לכך הוא כפול. מצד אחד התחשבות בעגמת הנפש או בנזקים עקיפים שנגרמו לקורבן העבירה, ומצד שני, העברת מסר לעבריין לפיו עליו לפצות את מי שנפגע כתוצאה ממעשיו, גם אם לא נגרם לו נזק ממוני.

רכיב הפיצוי והקנס - מן הכלל אל הפרט

63. הנזק אותו גרמו הנאשמים לנפגעי העבירה, בין אם מדובר בנזק ישיר ובין אם מדובר בנזק עקיף או בנזק שאינו ממוני, הינו נזק משמעותי, כאשר בראש הניזוקים ניצבים הבעלים של המפעל באישום 1.

הצדדים סיכמו ביניהם שהפיצוי והקנס יחולקו בין הנאשמים, לרבות נאשם 7, שגזר דינו יינתן בנפרד, באופן בו ישלם כל אחד מהנאשמים סכום כולל לפיצוי ולקנס באופן הבא:

נאשמים 1-5: 24,000 ₪ כל אחד.

נאשמים 6-8: 10,000 ₪ כל אחד.

במסגרת הטיעונים לעונש הוצג על ידי הצדדים אופן חלוקת כספי הפיצוי. ואולם, בעקבות החלטתי מיום 8.1.2020, התקבלה הודעת המאשימה שכללה הבהרות ונימוקים לאופן חלוקת הכסף, ו"עוגת הפיצוי" עודכנה באופן הבא: הבעלים של מפעל 1 יפוצה בסכום של 50,000 ₪; בעלי המפעלים באישומים 4,2 ו-13 יפוצו בסכום של 10,000 ₪ כל אחד. עוד הובהר בהודעה שבתיק אשקלון הוטל על המבצע העיקרי לפצות את בעל המפעל בסכום של 2,000 ₪. בתיק חדרה נגזר על הנאשם השני עונש של קנס בסך 12,000 ₪, אולם במסגרת גזר דינו לא הוטל עליו לשלם פיצוי.

בהינתן המידע האמור, מצאתי לכבד את הסכמות הצדדים בכל הנוגע לסכום הכולל שישלם כל אחד מהנאשמים. עם זאת מצאתי לשנות מעט את "עוגת הפיצוי" באופן בו יפוצו גם בעלי מפעל רגבה בתיק חדרה (ראו: עניין יוסף), ואילו בעלי המפעל בתיק אשקלון יפוצו ב-1,000 ₪ נוסף על הפיצוי שקיבלו מהמבצע העיקרי.

התוצאה

64. נוכח כל האמור, אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

לנאשם 1:

א. **מאסר בפועל למשך 52 חודשים**, בניכוי הימים בהם ישב הנאשם במעצר בין התאריכים

עמוד 29

5.12.2018 ועד 18.11.2019 (יום מתן גזר הדין בתיק רחובות). המאסר ירוצה במצטבר לכל עונש מאסר אותו מרצה הנאשם כיום.

- ב. מאסר על תנאי למשך 12 חודשים על כל עבירת רכוש מסוג פשע.
מאסר על תנאי למשך 4 חודשים על כל עבירה בה הורשע במסגרת הליך זה.
- ג. קנס בסך 12,000 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתו.
- ד. פיצוי בסך 7,500 ₪ לבעלי המפעל באישום 1.
פיצוי בסך 2,500 ₪ לבעלי המפעל באישום 2.
פיצוי בסך 2,000 ₪ לבעלי המפעל באישום 13.

לנאשם 2:

א. **מאסר בפועל למשך 68 חודשים**, שמנינים החל מיום מעצרו בתיק זה ביום 5.12.2018, ובניכוי הימים בהם ישב במעצר בתיק אשקלון 13.12.2017 ועד 4.1.2018.

- ב. מאסר על תנאי למשך 12 חודשים על כל עבירת רכוש מסוג פשע.
מאסר על תנאי למשך 4 חודשים על כל עבירה בה הורשע במסגרת הליך זה.
- ג. קנס בסך 11,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו.
- ד. פיצוי בסך 7,500 ₪ לבעלי המפעל באישום 1.
פיצוי בסך 2,500 ₪ לבעלי המפעל באישום 2.
פיצוי בסך 2,000 ₪ לבעלי המפעל באישום 13.
פיצוי בסך 1,000 ₪ לבעלי המפעל בתיק אשקלון.

לבקשת הנאשם, יועבר סך של 5,000 ₪ אותם הפקיד במסגרת תיק מ"ת 47950-12-17 לטובת בעלי המפעלים באופן הבא: 1,000 ₪ לטובת בעלי מפעל בתיק אשקלון, 2,000 ₪ לטובת בעלי המפעל באישום 13, 2,000 ש"ח

(מתוך 2,500 ₪) לטובת תשלום הפיצוי לבעלי המפעל באישום 2.

לנאשם 3:

א. **מאסר בפועל למשך 62 חודשים**, שמניינים החל מיום מעצרו 12.12.2018.

ב. מאסר על תנאי למשך 12 חודשים על כל עבירת רכוש מסוג פשע.

מאסר על תנאי למשך 4 חודשים על כל עבירה בה הורשע במסגרת הליך זה.

ג. קנס בסך 1,500 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו.

ד. פיצוי בסך 7,500 ₪ לבעלי המפעל באישום 1.

פיצוי בסך 5,000 ₪ לבעלי המפעל באישום 4.

פיצוי בסך 10,000 ₪ לבעלי המפעל בתיק חדרה.

כספי הפיצוי יופקדו בקופת בית המשפט עד ליום 1.4.2020, ויועברו לבעלי המפעלים בהתאם לפרטים אותם תעביר המאשימה למזכירות בית המשפט בתוך 14 יום.

מובהר שכל סכום שיופקד ייזקף תחילה לטובת תשלום הפיצוי.

לנאשם 4:

א. **מאסר בפועל למשך 60 חודשים**.

אני מורה על הפעלת מאסר מותנה של ארבעה חודשים שנגזרו על הנאשם בת"פ 61937-01-17 של בית משפט השלום בבאר שבע.

שני המאסרים ירוצו במצטבר זה לזה, כך שסך הכול ירצה הנאשם 64 חודשי מאסר, שמניינים החל מיום מעצרו 5.2.2019.

ב. מאסר על תנאי למשך 12 חודשים על כל עבירת רכוש מסוג פשע.

מאסר על תנאי למשך 4 חודשים על כל עבירה בה הורשע במסגרת הליך זה.

ג. קנס בסך 12,000 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתו.

ד. פיצוי בסך 7,500 ₪ לבעלים של המפעל באישום 1.

פיצוי בסך 2,500 ₪ לבעלים של המפעל באישום 2.

פיצוי בסך 2,000 ₪ לבעלים של המפעל באישום 13.

לנאשם 5:

א. **מאסר בפועל למשך 60 חודשים.**

אני מורה על הפעלת שני מאסרים מותנים בני 4 ו-8 חודשים שנגזרו על הנאשם בת"פ 61937-01-17 של בית משפט השלום בבאר שבע.

שני המאסרים ירוצו בחופף זה לזה ובמצטבר לעונש המאסר בתיק זה, כך שסך הכול ירצה הנאשם 68 חודשי מאסר, שמניינם החל מיום מעצרו 5.3.2019.

ב. מאסר על תנאי למשך 12 חודשים על כל עבירת רכוש מסוג פשע.

מאסר על תנאי למשך 4 חודשים על כל עבירה בה הורשע במסגרת הליך זה.

ג. קנס בסך 12,000 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתו.

ד. פיצוי בסך 7,500 ₪ לבעלי המפעל באישום 1.

פיצוי בסך 2,500 ₪ לבעלי המפעל באישום 2.

פיצוי בסך 2,000 ₪ לבעלי המפעל באישום 13.

לנאשם 6:

- א. מאסר בפועל למשך 30 חודשים, שמניינם בחל מיום מעצרו 19.3.2019.
- ב. מאסר על תנאי למשך 12 חודשים על כל עבירת רכוש מסוג פשע.
מאסר על תנאי למשך 4 חודשים על כל עבירה בה הורשע במסגרת הליך זה.
- ג. קנס בסך 3,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו.
- ד. פיצוי בסך 5,000 ₪ לבעלים של המפעל באישום 4.
פיצוי בסך 2,000 ₪ לבעלים של המפעל באישום 13.

לנאשם 8:

- א. מאסר בפועל למשך 18 חודשים, בניכוי הימים בהם ישב במעצר בין התאריכים 5.12.2018 ועד 6.3.2019, ומיום 26.7.2019 ועד היום.
- ב. מאסר על תנאי למשך 12 חודשים על כל עבירת רכוש מסוג פשע.
מאסר על תנאי למשך 4 חודשים על כל עבירה בה הורשע במסגרת הליך זה.
- ג. קנס בסך 2,500 ₪ או 12 ימי מאסר תמורתו.
- ד. פיצוי בסך 7,500 ₪ לבעלי המפעל באישום 1.
65. לגבי כלל הנאשמים, הקנס ישולם עד ליום 1.4.2020. כספי הפיצוי יופקדו בקופת בית המשפט עד לאותו מועד, ויועברו לבעלי המפעלים בהתאם לפרטים אותם תעביר המאשימה למזכירות בית המשפט בתוך 14 יום.
מובהר שכל סכום שיופקד ייזקף תחילה לטובת תשלום הפיצוי.
66. ניתן צו כללי למוצגים.
67. בהתאם להסכמת הצדדים, מורה על חילוט משאית איווקו (ל.ז 15-997-51); רכב יונדאי (ל.ז 66-813-64); רכב הונדה (ל.ז 58-665-51) ורכב קיאה קרניבל (ל.ז 80-164-74).

68. כל סכום שהופקד על ידי מי מהנאשמים באחד מהתיקים הפליליים או בתיק מעצר הקשור אליו, יושב לידי הנאשמים, כפוף לכל מניעה חוקית אחרת.

סוף דבר

69. בטיעונו לעונש הבהיר עו"ד נטור, בשמם של כלל הנאשמים, שהודאתם נבעה מתוך חרטה כנה על מעשיהם. נוכח ניסיון העבר העגום עם הנאשמים בעלי העבר הפלילי, יש לקוות שכך הם פני הדברים, וכי לא ישובו לבצע בעתיד עבירות דומות או עבירות בכלל. מכל מקום, הוכחת רצינות כוונתם מונחת לפתחם.

ניתן היום, כ"ה טבת תש"פ, 22 ינואר 2020, בנוכחות הצדדים.